

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ชุดข้อความภาษาไทยขนาด 4 กิโลไบต์

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
1	สังข์ทอง	<p>กาลปางก่อน มีพระเจ้าพรหมทัต(ท้าวศวิมล) ครองเมืองพรหมนคร(เมืองยศวิมล)พระเจ้าพรหมทัตมีมเหสีสององค์ มเหสีฝ่ายขวาชื่อพระนางจันทราเทวี (นางจันทะ)มเหสีฝ่ายซ้ายชื่อพระนางสุวรรณจัมปาละ (นางจันทา) พระเจ้าพรหมทัตโปรดมเหสีฝ่ายซ้ายมาก ต่อมามเหสีทั้งสองทรงครรภ์ โหรทำนายว่าบุตร ของมเหสีฝ่ายขวาเป็นชาย ส่วนมเหสีฝ่ายซ้ายเป็นหญิง พระนางสุวรรณจัมปาละรู้สึกเสียใจที่จะได้ธิดาแทนจะเป็นโอรส และเกรงว่าพระนางจันทราเทวีจะได้ดีกว่า จึงใส่ร้ายพระนางจันทราเทวีจนพระเจ้าพรหมทัตหลงเชื่อขับไล่พระนางจันทราเทวีออกจากพระราชวัง พระนางจันทราเทวีเดินทางด้วยความยากลำบาก เมื่อถึงชายป่านอกเมือง ยายตาสองคนสงสารจิกชวนให้พักอยู่ด้วย</p> <p>โอรสในครรภ์ของพระนางจันทราเทวีเห็นความยากลำบากของพระมารดาจึงแปลงกายเป็นหอยสังข์เพื่อไม่ให้พระมารดาต้องลำบากเลี้ยงดู เมื่อครบกำหนดคลอด พระนางจันทราเทวีก็คลอดโอรสออกมาเป็นหอยสังข์ ซึ่งพระนางก็รักใคร่ เลี้ยงดูเหมือนลูกมนุษย์วันหนึ่งพระนางจันทราเทวีออกจากบ้านไปช่วยยายเก็บผักหักฟืน ลูกน้อยในหอยสังข์ก็ออกจากรูปหอยสังข์ช่วยปิดกวาดบ้านเรือน และหุงหาอาหารไว้ พอเสร็จก็กลับเข้าไปในรูปหอยสังข์ตามเดิม พระนางจันทราเทวีเมื่อกลับมา ก็แปลกใจว่าใครมาช่วยทำงาน และเมื่อนางจันทราเทวีออกจากบ้านไป ลูกน้อยในหอยสังข์ก็จะออกมาทำงานบ้านให้เรียบร้อยทุกครั้ง พระนางจันทราเทวีอยากรู้ว่าเป็นใคร วันหนึ่งจึงทำให้ออกจากบ้านไปป่าเช่นเคย แต่แล้วก็ย้อนกลับมาที่บ้าน โอรสในหอยสังข์ก็ออกมาทำงานบ้านพระนางจันทราเทวีเห็นโอรสเป็นมนุษย์ก็ดีใจ จึงทูลหอยสังข์เสียและทอดโอรสด้วยความยินดี และตั้งชื่อให้ว่า " สังข์ทอง " เมื่อพระเจ้าพรหมทัต</p>

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>รู้ข่าวว่าพระนางจันทราเทวีประสูติพระโอรสก็ยินดีจะรับพระนางจันทราเทวีกลับ พระนางสุวรรณจัมปากะเทวีริษยาจึงได้เท็จทูลว่าพระโอรสเดิมเป็นหอยสังข์ พระเจ้าพรหมทัตก็หลงเชื่อเกรงจะเป็นกาลกิณีต่อบ้านเมือง จึงให้อำมาตย์จับพระนางจันทราเทวีและลูกน้อยสังข์ทองใส่แพลอยไป เมื่อแพลอนออกทะเลเกิดพายุใหญ่แพแตก พระนางจันทราเทวีถูกคลื่นซัดลอยไปติดที่ชายหาด เมืองมัทราษฎร์พระนางก็เดินทางซัดเซพเนจรไปอาศัยบ้านเศรษฐีเมืองมัทราษฎร์ชื่อ ธัญชัยเศรษฐีและทำหน้าที่เป็นแม่ครัว ฝ่ายพระสังข์ทองนั้นจมน้ำลงไปยังนาคพิภพ พระยานาคมีจิตสงสารจึงเนรมิตเรือทอง แล้วอุ้มพระสังข์ทองใส่ไว้ในเรือ เรือทองลอยไปถึงเมืองยักษ์ซึ่งนางยักษ์พันธุรัตปกครองอยู่</p>
2	นางสิบสอง	<p>ในกาลก่อน มีเศรษฐีคนหนึ่งมีชื่อเรียกกันว่า "นนท์" ตั้งบ้านเรือนอยู่ในบ้านชื่อว่า "สนิทคาม" เป็นผู้ไม่มีลูกเลยครั้งหนึ่งนนท์เศรษฐีนั้นรำพึงอยู่ในใจว่า"เราไม่มีลูกกับเขาเลยจำเราจะทำบุญแล้วอธิษฐานขอลูกบางทีจะสมประสงค์บ้าง" คิดดังนั้นแล้วก็หากกล้วยได้สิบสองผลทูลศรียะไปวัดถวายกลัวยนั้นแก่พระแล้วตั้งความปรารถนาขอลูกต่ออันมากริยาเศรษฐีนั้นก็มิลูกหญิง เป็นลำดับกันไปถึงสิบสองคน (ตามเรื่องที่เล่ากันนางคนสุดท้ายชื่อ นางเกา) สองคนผิวเมียได้เลี้ยงลูกหญิงทั้งสิบสองนั้น ทรัพย์สมบัติของตนร่อยหรอลงทุกทีจนสิ้นเนื้อประดาตัวบ่าวไฟก็พากันหนีหายไปตามกัน ในที่สุดสองผิวเมียนั้นก็ถึงแก่ยากจน ภายหลังนนท์เศรษฐีคิดจิตใจว่าเป็นเพราะลูกหญิงสิบสองคนนี้เองทำให้ตนยากจนลงจึงเอาลูกหญิงทั้งสิบสองคนนั้นใส่เกวียนพาไปปล่อยเสียในป่า แล้วก็ขับเกวียนลอบหนีกลับมาบ้านเรือน โดยมีให้รู้ตัวส่วนนางสิบสองคนเมื่อถูกปล่อยไว้ในป่าเช่นนั้น ต่างก็เที่ยวตามหาบิดาไปในที่ต่างๆ จนไปถึงสวนของ นางยักษ์ชื่อว่า สนมมารขณะนั้นนางยักษ์สนมมารมาเที่ยวเล่นอยู่ในสวน ครั้นได้เห็นนางสิบสองเดินซัดเซมาดังนั้น ก็มีจิตรักใคร่ จึงพาไปเลี้ยงไว้เหมือนน้องสาวของตัวเองทั้งสิบสองคน</p>

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>วันหนึ่ง พี่สาวใหญ่ได้เห็นนางยักษ์กินเนื้อคน จึงบอกแก่พวกน้องๆ ว่า "พวกเราพากันมาอยู่ในสำนักของนางยักษ์เป็นแน่" แล้วก็เล่าความลับที่ตนได้เห็นมานั้นให้น้องสาวฟังทุกประการ พวกน้องสาวได้ฟังก็ตกใจกลัว ครั้นเวลานางยักษ์ไม่อยู่ที่พากันหนีไป ทั้งสิบสองคน เมื่อนางยักษ์กลับมาไม่เห็นนางสิบสองก็ออกติดตามไปส่วนนางสิบสองนั้นหนีไปได้ไม่สู้ไกลนัก ก็เห็นนางยักษ์ตามมา ต่างตกใจกลัวพากันวิ่งมาพบช้าง จึงอ่อนวอนข้างขอให้ช่วย ข้างจึงหาที่ซ่อนให้นางทั้งสิบสองคนนางยักษ์เที่ยวตามหานางสิบสองไม่พบครั้นมาพบช้างนางจึงถามว่า "ช้าง เจ้าเห็นนางสิบสองมาทางนี้บ้างหรือไม่" ช้างตอบว่า "ไม่เห็น" นางยักษ์ก็กลับไป เมื่อนางสิบสองเห็นนางยักษ์ไปพ้นแล้วจึงออกจากที่ซ่อนแล้วพากันหนีต่อไป ไม่ช้านางยักษ์ก็ตามมาอีก นางสิบสองวิ่งมาพบม้า ม้าก็หาที่ซ่อนให้เช่นเดียวกัน นางยักษ์ไม่เห็นจึงถามม้าว่า "ม้า เจ้าเห็นนางสิบสองบ้างหรือไม่" ม้าตอบว่า "ไม่เห็น" นางยักษ์ก็กลับไปอีกฝ่ายนางสิบสองเห็นนางยักษ์ไปพ้นแล้วก็ออกจากที่ซ่อน พากันหนีต่อไป และนางยักษ์ก็ตามมาอีกนางสิบสองวิ่งมาพบโค โคก็หาที่ซ่อนให้เช่นเดียวกันเมื่อนางยักษ์ไม่เห็นก็ถามโคว่า "โค เจ้าเห็นนางสิบสองบ้างหรือไม่"</p>
3	วิธีชนะใจ เจ้านาย แต่ละ กรุปเลือด!	<p>วิธีชนะใจ เจ้านาย แต่ละกรุปเลือด!เนื่องจากหัวหน้าแต่ละคนต่างก็มีบุคลิกนิสัยที่ไม่เหมือนกัน วิธีการเข้าหาหัวหน้าแต่ละคนก็ย่อมแตกต่างกันเป็นธรรมดา วันนี้เราจึงขอแนะนำวิธีเอาชนะใจหัวหน้า 3 ข้อ โดยดูจากแต่ละกรุปเลือด เพื่อท่านจะได้ใช้เป็นแนวทางในการวางตัว ปรับตัว และรู้ตัวว่าจะต้องเข้าทางไหน และก้าวสู่การเอาชนะใจผู้เป็นหัวหน้าได้ง่ายขึ้น หัวหน้ากรุป O 1. ต้องสานต่อความสัมพันธ์ด้านความไว้วางใจ หัวหน้ากรุป O มักชอบคบหาผู้คนด้วยความจริงใจ ไม่มีการปรุงแต่ง ดังนั้น ก่อนอื่นควรเปิดใจกว้างและขอคำปรึกษาหารือกับหัวหน้ากรุป O ในทุกเรื่องทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัวรับรองได้ว่าหัวหน้ากรุป O ที่ชอบให้การดูแลเอาใจใส่คนอื่นจะต้องรีบให้การปรึกษาราวกับเป็นพ่อแม่</p>

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ของท่านทีเดียว แต่ถ้าหัวหน้าให้คำปรึกษาเสร็จแล้วก็ป็นอันจบเท่านั้น จะทำให้หัวหน้าไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งทางที่ดีควรรายงานผลจากการปฏิบัติตามคำแนะนำให้หัวหน้าทราบด้วยเป็นการสานต่อความสัมพันธ์ด้านความไว้วางใจให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น2. แสดงท่าทางขอรับการอบรมชี้แนะจากหัวหน้า</p> <p>หัวหน้ากรุป O ส่วนใหญ่จะชอบการให้คำแนะนำสั่งสอนคนอื่นเป็นอย่างมาก แต่ถ้าลูกน้องคนใดวนเวียนถามแต่เรื่องเก่าเรื่องเดิมจะทำให้หัวหน้าคิดไปว่า "ลูกน้องไม่ได้ตั้งใจฟังคำแนะนำสั่งสอนเลย และจะปักใจลงไปว่าเป็นลูกน้องที่ใช้ไม่ได้" ในขณะที่รับคำแนะนำนั้น อย่าลืมแสดงความเคารพอย่างจริงใจเป็นอันขาด และถ้าลูกน้องเป็นฝ่ายอธิบายโน้มน้าขึ้นมบบ้าง จะทำให้หัวหน้าอารมณ์เสียทันที แม้ในบางครั้งหัวหน้าซักจะพูดเลยเถิดนอกเหนือไปจากเรื่องที่ถามจนเกินไป ลูกน้องก็ต้องตั้งใจฟังเป็นอย่างดีด้วย 3. คอยปฏิบัติตามและแสดงให้เห็นความตั้งใจจริง "ทำตามผมนะ" หัวหน้ากรุป O ชอบที่จะคอยให้ลูกน้องคอยทำตามตนเอง ดังนั้น ลูกน้องควรทำตามหัวหน้าตั้งแต่ต้นจนจบ และต้องแสดงออกให้เห็นถึงความตั้งใจจริงด้วย เช่น ถ้ามีงานที่ต้องทำโดยไม่ได้พักผ่อนก็ต้องทำและแม้แต่การไปเที่ยวหรือดื่มสังสรรค์ก็ต้องคอยติดตามไปแม้จะอยู่ดึกถึงเช้าก็ตามเหล่านี้จะมีผลทำให้หัวหน้ากรุป O เริ่มมองเห็นว่า "คุณมีความตั้งใจจริง" และจะค่อยๆ พึงพอใจมากขึ้นตามลำดับ หัวหน้ากรุป A</p> <p>1. ทำงานอย่างประณีต หัวหน้ากรุป A ส่วนใหญ่จะชื่นชอบความสมบูรณ์แบบและต้องการลูกน้องที่ทำงานได้อย่างเพียบพร้อมสมบูรณ์แบบ ดังนั้น ถ้าต้องการให้หัวหน้ากรุป A หันมามองพิจารณา</p>
4	๖๐ เรื่องน่ารู้ในหลวงของเรา	<p>วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ เป็นอีกหนึ่งวาระสำคัญของพสกนิกรชาวไทยทั่วประเทศ เพราะเป็นวันที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช จะทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๖๐ ปี...ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงครองราชย์ยาวนานที่สุดในโลก และเพื่อ</p>

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ร่วมเฉลิมฉลองวโรกาสสำคัญยิ่งนี้ ทีมข่าวสตรีไทยรัฐได้ทำการรวบรวม ๖๐ เรื่องราวน่ารู้เกี่ยวกับในหลวงของเรา นำมาถ่ายทอดสู่สาธารณชน โดยครอบคลุมทั่วทุกด้าน ตั้งแต่พระราชประวัติ, พระราชกรณียกิจสำคัญๆ รวมถึงเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยส่วนพระองค์</p> <p>๑) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเฉลิมพระปรมาภิไธยว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศร รามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราชบรมนาถบพิตร ๒) เสด็จพระราชสมภพ เมื่อวันจันทร์ ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือนอ้าย ปีเถาะ จุลศักราช ๑๒๘๕ รัตนโกสินทร์ศก ๑๔๖ ตรงกับวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๗๐ ณ โรงพยาบาลเมานท์ ออเบิร์น เมืองเคมบริดจ์รัฐแมสซาชูเซตส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งสมเด็จพระบรมราชชนกทรงศึกษาวิชาแพทย์อยู่ ๓) ทรงเป็นพระโอรสองค์ที่สาม ทรงมีพระเชษฐภคินี ๑ พระองค์คือ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ และสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช ๑ พระองค์คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ทุกพระองค์ประสูติในต่างประเทศ ๔) เสด็จกลับประเทศไทยเป็นครั้งแรกพร้อมสมเด็จพระบรมราชชนก และสมเด็จพระบรมราชชนนี เมื่อพระชนม์ได้ ๑ ชันษา ในเดือนธันวาคม ๒๔๗๑ ๕) ทรงสูญเสียทูลกระหม่อมพ่อตั้งแต่ พระชนม์ไม่ถึง ๒ พรรษา โดยสมเด็จพระบรมราชชนกทรงพระประชวรและเสด็จสวรรคต ในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๔๗๒ ๖) ทรงศึกษาเล่าเรียนในต่างประเทศตลอดพระชนม์ชีพ เว้นแต่ในช่วงพระชนมพรรษา ๕ พรรษา ได้เสด็จเข้าศึกษาในโรงเรียนมาแตร์เดอี ๑ ปี ก่อนเสด็จไปประทับที่เมืองโลซานน์ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ๗) ทรงจบการศึกษาชั้นประถมจากโรงเรียนเมียร์มองด์ เมืองโลซานน์, ชั้นมัธยมจากโรงเรียนเอกอล ฌูเวล เดอ ลา ซืออิส โรมองด์ เมืองแซลลี ซูร์ โลซานน์ ต่อมาในปี ๒๔๘๑ ทรงสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนยิมนาส คลาสสิก กังโดนาล เมืองโลซานน์ ทรงได้รับประกาศนียบัตรทางอักษรศาสตร์ จากนั้น จึงทรงเข้า</p>

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโลซานน์ โดยทรงเลือกแผนกวิทยาศาสตร์) เสด็จนิวัติประเทศไทยครั้งที่สอง วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๘๘ ขณะมีพระชนมพรรษา ๑๘ พรรษา ๕) เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล เสด็จสวรรคต
5	Benchmark	<p>Benchmarking คืออะไร? แม้ว่าจะมีการบอกที่ไปที่ไปของคำๆ นี้ จากหลายที่มา บ้างก็ว่า "มาจากทีมนักสำรวจพื้นที่ที่ต้องทำรอยดำหนิ หรือ ตอกหมุดรังวัดที่ดินบนก้อนหิน ต้นไม้ กำแพง หรือเสา เพื่อบอกระดับความสูงต่ำของภูมิประเทศ (รอยดำหนิเหล่านี้เรียกว่า Benchmark)" หรือบ้างก็ว่า "มาจากที่นั่งบนม้านั่งยาวของนักตกปลา(Bench) ครั้งเมื่อตกปลาได้ ต่างก็นำปลาของตนมาวางเทียบขนาดและทำเครื่องหมาย (Marking) บนม้านั่ง (Bench) เพื่อ วัดว่าปลาของคนไหนตัวใหญ่-ยาวที่สุด"แต่ไม่ว่าจะมีที่มาอย่างไร คำว่า Benchmark ก็ล้วนแล้วแต่สะท้อนให้เห็นถึงการเปรียบเทียบระหว่างกัน เพื่อให้เห็นจุดแตกต่าง หรือ ช่องว่าง (Gap) ระหว่างสภาพ/ ความสามารถของตนเอง กับผู้ที่เหนือกว่า หรือเก่งกว่านั้นเองอย่างไรก็ตาม ความสำคัญของ BENCHMARKING นั้น ไม่ได้หยุดอยู่ที่การรับรู้ว่าคุณเองอ่อนด้อย หรือห่างชั้นกว่าผู้ที่เก่งที่สุด (The Best) มากน้อยแค่ไหนเท่านั้น หากแต่ยังรวมไปถึงว่า The Best เหล่านั้นทำอะไร (How) จึงเก่งกาจเช่นนั้นได้ การเรียนรู้และพัฒนาจากผู้เก่งกว่าเช่นนี้ จะทำให้ตนเองมีเป้าหมายที่ท้าทายและเป็นไปได้ (เพราะผู้ที่เก่งที่สุดเคยทำได้มาก่อน) ย่อมทำให้เกิดการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด จึงพอสรุปได้ว่า BENCHMARKING เป็นเครื่องมือ/ กลไกในการพัฒนา และนำไปสู่การจัดการบริหารองค์กร หรือ หน่วยงานหรือกระบวนการ เพื่อวัด-เปรียบเทียบสมรรถนะของตนกับผู้เก่งกว่า หรือเก่งที่สุด และเรียนรู้วิธีการเพื่อก้าวสู่ความเป็นที่สุด หรือเหนือกว่าในด้านนั้นๆ ความหมายของ Benchmarking การทำ Benchmarking เริ่มเกิดที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี 2523</p>

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		<p>โดยเป็นกระบวนการบริหารธุรกิจ ที่มีกลยุทธ์เฉพาะตัว</p> <p>Benchmarking เป็นกระบวนการที่ได้จากการเรียนรู้จากผู้อื่น โดยการเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่นๆ ในส่วนต่างๆ ได้ โดยเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ที่ใช้ระยะเวลาดำเนินการระยะยาว อย่างมีระเบียบแบบแผน โดยมีตัววัดความก้าวหน้า ในแต่ละระยะเวลาได้</p> <p>Benchmarking process เป็นกลวิธีที่เป็นประโยชน์ ในการปรับปรุงองค์กรทุกประเภท ทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชน</p> <p>Benchmarking เป็นกระบวนการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงขององค์กร ในอันที่จะพิจารณาว่า มีสภาพใดบ้างที่จะสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม และทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับองค์กรอื่น</p> <p>แล้วนำความรู้ที่ได้มาจัดการวางแผนการปรับปรุงองค์กรของเรา ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลดีขึ้น</p>

ชุดข้อความภาษาไทยขนาด 10 กิโลไบต์

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
1	สังข์ทอง	<p>กาลปางก่อน มีพระเจ้าพรหมทัต(ท้าวศวิมล) ครองเมืองพรหมนคร (เมืองยศวิมล)พระเจ้าพรหมทัตมีมเหสีสององค์ มเหสีฝ่ายขวาชื่อ พระนางจันทราเทวี (นางจันทา)มเหสีฝ่ายซ้ายชื่อพระนาง สุวรรณจัมปาละ (นางจันทา) พระเจ้าพรหมทัตโปรดมเหสีฝ่ายซ้าย มาก ต่อมามเหสีทั้งสองทรงครรภ์ โหรทำนายว่าบุตร ของมเหสีฝ่าย ขวาเป็นชาย ส่วนมเหสีฝ่ายซ้ายเป็นหญิง พระนางสุวรรณจัมปาละ รู้สึกเสียใจที่จะได้ธิดาแทนจะเป็นโอรส และเกรงว่าพระนางจันทรา เทวีจะได้ดีกว่า จึงใส่ร้ายพระนางจันทราเทวีจนพระเจ้าพรหมทัต หลงเชื่อขับไล่พระนางจันทราเทวีออกจากพระราชวัง พระนาง จันทราเทวีเดินทางด้วยความยากลำบาก เมื่อถึงชายป่านอกเมือง ยาย ตาสองคนสงสารจึงชวนให้พักอยู่ด้วยโอรสในครรภ์ของพระนาง จันทราเทวีเห็นความยากลำบากของพระมารดาจึงแปลงกายเป็นหอย สังข์เพื่อไม่ให้พระมารดาต้องลำบากเลี้ยงดู เมื่อครบกำหนดคลอด พระนางจันทราเทวีก็คลอดโอรสออกมาเป็นหอยสังข์ ซึ่งพระนางก็ รักใคร่ เลี้ยงดูเหมือนลูกมนุษย์วันหนึ่งพระนางจันทราเทวีออกจาก บ้านไปช่วยยายเก็บผักหักฟืน ลูกน้อยในหอยสังข์ก็ออกจากรู หอยสังข์ช่วยปิดกวาดบ้านเรือน และหุงหาอาหารไว้ พอเสร็จก็กลับ เข้าไปในรูหอยสังข์ตามเดิม พระนางจันทราเทวีเมื่อกลับมา ก็แปลก ใจว่าใครมาช่วยทำงาน และเมื่อนางจันทราเทวีออกจากบ้านไป ลูก น้อยในหอยสังข์ก็จะออกมาทำงานบ้านให้เรียบร้อยทุกครั้ง พระนาง จันทราเทวีอยากรู้ว่าเป็นใคร วันหนึ่งจึงทำที่ออกจากบ้านไปป่าเช่น เคย แต่แล้วก็ย้อนกลับมาที่บ้าน โอรสในหอยสังข์ก็ออกมาทำงาน บ้านพระนางจันทราเทวีเห็นโอรสเป็นมนุษย์ก็ดีใจ จึงทูลหอยสังข์ เสียและทอดโอรสด้วยความยินดี และตั้งชื่อให้ว่า " สังข์ทอง " เมื่อ พระเจ้าพรหมทัตรู้ว่าพระนางจันทราเทวีประสูติพระโอรสก็ ยินดีจะรับพระนางจันทราเทวีกลับ พระนางสุวรรณจัมปาละเทวี ริษยาจึงได้เท็จทูลว่าพระโอรสเดิมเป็นหอยสังข์ พระเจ้าพรหมทัต</p>

ชุด ตอนที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ก็หลงเชื่อเกรงจะเป็นกาลกิณีต่อบ้านเมือง จึงให้อำมาตย์จับพระนางจันทราเทวีและลูกน้อยส่งขังทองใส่เพลอไป เมื่อเพลอนออกทะเลเกิดพายุใหญ่แพแตก พระนางจันทราเทวีถูกคลื่นซัดลอยไปติดที่ชายหาดเมืองมัทราษฎร์พระนางก็เดินทางซัดเซพเนจรไปอาศัยบ้านเศรษฐีเมืองมัทราษฎร์ชื่อ ธนัญชัยเศรษฐีและทำหน้าที่เป็นแม่ครัว ฝ่ายพระสังข์ทองนั้นจมน้ำลงไปยังนาคพิภพ พระยานาคมีจิตสงสารจึงเนรมิตเรือทอง แล้วอุ้มพระสังข์ทองใส่วัวในเรือ เรือทองลอยไปถึงเมืองยักษ์ซึ่งนางยักษ์พันธุรัตปกครองอยู่ นางยักษ์เห็นพระสังข์ทองในเรือทองเกิดความรักใคร่เอ็นดูจึงนำพระสังข์ทองมาเลี้ยงดูในปราสาท และให้พี่เลี้ยงนางนมแปลงร่างเป็นคนเพื่อมิให้พระสังข์ทองหวาดกลัว พระสังข์ทองก็เติบโตอยู่กับนางยักษ์พันธุรตนางยักษ์พันธุรัตปกติจะต้องออกไปหาสัตว์ป่ากินเป็นอาหาร เมื่อนางออกไปป่าก็จะไปครั้งละสามวันหรือเจ็ดวัน ทุกครั้งที่ไปก็จะส่งพระสังข์ทองว่าอย่าขึ้นไปเล่นบนปราสาทชั้นบน และในสวน พระสังข์ทองก็เชื่อฟัง แต่เมื่อโตขึ้นก็เกิดความสงสัยอยากรู้ วันหนึ่งเมื่อนางยักษ์พันธุรัตไปป่า พระสังข์ทองก็แอบไปในสวนส่วนที่ห้ามไว้ เห็นกระดูกสัตว์และคนเป็นจำนวนมากที่นางยักษ์กินเนื้อแล้วทิ้งกระดูกไว้เป็นจำนวนมาก พระสังข์ทองเห็นเช่นนั้นก็ตกใจ นึกรู้ว่ามารดาเลี้ยงเป็นยักษ์ก็รู้สึกหวาดกลัว และเมื่อเดินต่อไปเห็นบ่อเงินบ่อทองสวยงามพอพระสังข์ทองเอนิ้วก็ยวบยุมลงไปในบ่อก็กลายเป็นสีทอง พระสังข์ทองจึงลงไปอาบทั้งตัวร่างกายก็กลายเป็นสีทองงดงามแล้วพระสังข์ทองก็ขึ้นไปบนปราสาทชั้นบน เห็นเกราะรูปเงาะป่า เกือกทองและพระขรรค์ พระสังข์ทองเอาเกราะเงาะป่ามาสวมก็กลายร่างเป็นเงาะป่า พอใส่เกือกทองก็รู้สึกว่ายลื่นได้ พระสังข์ทองจึงหยิบพระขรรค์แล้วเหาะหนีออกจากเมืองยักษ์ และข้ามแม่น้ำไปยังเมืองดักศิลา ตกเย็นจึงพักอยู่ที่ศาลาริมน้ำฝ่ายนางยักษ์กลับมาไม่เห็นลูก และขึ้นไปปราสาทชั้นบนเห็นเกราะรูปเงาะป่าเกือกทองและพระขรรค์หายไป ก็รู้ทันทีว่าพระสังข์ทองรู้ว่าตนเป็นยักษ์แล้วหลบหนีไป</p>

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>นางจึงเหาะตามไป เมื่อถึงฝั่งน้ำเห็นพระสังข์ทองพักอยู่ นางไม่สามารถเหาะข้ามไปได้จึงร้องให้อ้อนวอนให้พระสังข์ทองกลับไป</p>

		<p>พระสังข์ทองยังหวาดกลัวจึงไม่ยอมกลับนางพันธุรัตเสียใจจนหัวใจแตกสลาย แต่ก่อนตายนางก็สอนมนต์หาเนื้อหาปลาให้พระสังข์ทอง แล้วนางก็สิ้นใจตาย พระสังข์ทองรู้สึกเสียใจมาก หลังจากได้จัดเผาศพนางยักษ์แล้ว พระสังข์ทองก็เหาะเดินทางไปเมืองพาราณสี และได้ไปอาศัยชาวบ้านช่วยเลี้ยงโค พระสังข์ทองตอนนี้นำรูปร่างเป็นเงาะป่า พวกเด็กเลี้ยงโคก็มาเล่นสนทนากับพระสังข์ทองที่เมืองพาราณสีนี้เจ้าเมืองมีธิดา 7 องค์ เจ้าเมืองคิดจะให้พระธิดาทั้ง 7 องค์ได้อภิเษกสมรส จึงมีรับสั่งให้ประกาศแก่เจ้าผู้ครองนครต่าง ๆ ให้ส่งโอรสมาให้พระธิดาเลือกพระธิดาทั้ง 6 องค์ก็เลือกได้เจ้าชายที่เหมาะสม แต่พระธิดาองค์สุดท้ายที่ท้องซื่อจรรยาไม่ยอมเลือกเจ้าชายองค์ใด เจ้าเมืองพาราณสีทรงกริ้วมากจึงประชดโดยให้อำมาตย์ไปประกาศให้ชายทุกคนในเมืองให้เข้ามาในวังให้พระราชธิดาเลือก พระสังข์ทองในรูปเงาะป่าก็ถูกเกณฑ์เข้ามาด้วย เมื่อนางรจนาออกมาเลือกคู่ บุญบันดาลให้เห็นรูปทองของพระสังข์ทองแทนที่จะเป็นเงาะป่า นางจึงเลือกเงาะป่า เจ้าเมืองพาราณสีกริ้วมากขับไล่ นางรจนาออกไปอยู่นอกเมือง เจ้าเมืองพาราณสีมีความแค้นเคืองเงาะป่าคิดจะกำจัดจึงออกคำสั่งให้เขยทั้งหกและเงาะป่าไปหาเนื้อมากคนละตัว ใครหาไม่ได้จะถูกประหารชีวิต เงาะป่าเข้าไปในป่าถ่อครูปเงาะออกแล้วรำยมนต์เรียกเนื้อ เนื้อทั้งหลายก็มาอยู่ต่อหน้าพระสังข์ทอง หกเขยหาเนื้อทั้งวันก็ไม่ได้ จนกระทั่งมาพบพระสังข์ทอง ซึ่งหกเขยคิดว่าเป็นเทวดา หกเขยขอเนื้อจากพระสังข์ทอง พระสังข์ทองให้โดยขอตัดใบหูคนละหน่อย หกเขยก็ยอม ทั้งหมดก็นำเนื้อไปให้เจ้าเมืองพาราณสี เจ้าเมืองพาราณสียังทำร้ายเงาะป่าไม่ได้ก็แค้นใจจึงมีคำสั่งให้เขยทุกคนหาปลาไปถวาย พระสังข์ทองก็ถ่อครูปเงาะแล้วรำยมนต์เรียกปลา ปลาที่มากอดับคั้งอยู่ที่พระสังข์ทองหกเขยหาปลาไม่ได้ทั้งวันและเมื่อพบปลามาอยู่ต่อหน้าพระสังข์ทองก็</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>กราบไหว้อ้อนวอนขอปลา พระสังข์ทองยกให้โดยขอตัดปลายจมูก หกเขยคนละหน่อย แล้วหกเขยกับเงาะป่านำปลาไปถวายเจ้าเมือง</p>

		พาราณสี
2	นางสิบสอง	<p>ในกาลก่อน มีเศรษฐีคนหนึ่งมีชื่อเรียกกันว่า "นนท์" ตั้งบ้านเรือนอยู่ในบ้านชื่อว่า "สนิทคาม" เป็นผู้ไม่มีลูกเลยครั้งหนึ่งนนท์เศรษฐีนั้นรำพึงอยู่ในใจว่า</p> <p>"เราไม่มีลูกกับเขาเลยจำเราจะทำบุญแล้วอธิษฐานขอลูกบางทีจะสมประสงค์บ้าง" คิดดังนั้นแล้วก็หากล้วยได้สิบสองผลทูลศรียะไปวัดถวายกล้วยนั้นแก่พระแล้วตั้งความปรารถนาขอลูกต่อนั้นมา ภริยาเศรษฐีนั้นก็มิลูกหญิง เป็นลำดับกันไปถึงสิบสองคน (ตามเรื่องที่เล่ากันนางคนสุดท้ายชื่อนางเกา) สองคนผัวเมียได้เลี้ยงลูกหญิงทั้งสิบสองนั้น ทรัพย์สมบัติของตนร่อยหรอลงทุกทีจนสิ้นเนื้อประดาตัวว่าวไฟก็พากันหนีหายไปตามกัน ในที่สุดสองผัวเมียนั้นก็ถึงแก่ยากจน ภายหลังนนท์เศรษฐีคิดจิตใจว่าเป็นเพราะลูกหญิงสิบสองคนนี้เองทำให้ตนยากจนลงจึงเอาลูกหญิงทั้งสิบสองคนนั้นใส่เกวียนพาไปปล่อยเสียในป่า แล้วก็ขับเกวียนลอบหนีกลับมาบ้านเรือน โดยมีให้รู้ตัวส่วนนางสิบสองคนเมื่อถูกปล่อยไว้ในป่าเช่นนั้น ต่างก็เที่ยวตามหาบิดาไปในที่ต่างๆ จนไปถึงสวนของ นางยักษย์ชื่อว่า สนมมารขณะนั้นนางยักษย์สนมมารมาเที่ยว</p> <p>เล่นอยู่ในสวน ครั้นได้เห็นนางสิบสองเดินซัดเซมาดังนั้น ก็มีจิตรักใคร่ จึงพาไปเลี้ยงไว้เหมือนน้องสาวของตัวทั้งสิบสองคน วันหนึ่ง พี่สาวใหญ่ได้เห็นนางยักษย์กินเนื้อคน จึงบอกแก่พวกน้องๆ ว่า "พวกเราพากันมาอยู่ในสำนักของนางยักษย์เป็นแน่" แล้วก็เล่าความลับที่ตนได้เห็นมานั้นให้น้องสาวฟังทุกประการ พวกน้องสาวได้ฟังก็ตกใจกลัว ครั้นเวลานางยักษย์ไม่อยู่ที่พากันหนีไปทั้งสิบสองคน เมื่อนางยักษย์กลับมาไม่เห็นนางสิบสองก็ออกติดตามไปส่วนนางสิบสองนั้นหนีไปได้ไม่สู้ไกลนัก ก็เห็นนางยักษย์ตามมา ต่างตกใจกลัวพากันวิ่งมาพบช้าง จึงอ่อนวอนข้างขอให้ช่วย ข้างจึงหาที่ซ่อนให้นางทั้งสิบสองคนนางยักษย์เที่ยวตามหานางสิบสองไม่พบครั้นมาพบ</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ข้างนางจึงถามว่า "ช้าง เจ้าเห็นนางสิบสองมาทางนี้บ้างหรือไม่"</p> <p>ข้างตอบว่า "ไม่เห็น" นางยักษย์ก็กลับไป เมื่อนางสิบสองเห็นนางยักษย์</p>

		<p>ไปพ้นแล้วจึงออกจากที่ซ่อนแล้วพากันหนีต่อไป ไม่ช้านางยักษ์ก็ตามมาอีก นางสิบสองวิ่งมาพบม้า ม้าก็หาที่ซ่อนให้เช่นเดียวกัน นางยักษ์ไม่เห็นจึงถามม้าว่า"ม้า เจ้าเห็นนางสิบสองบ้างหรือไม่" ม้าตอบว่า "ไม่เห็น" นางยักษ์ก็กลับไปอีกฝ่ายนางสิบสองเห็นนางยักษ์ไปพ้นแล้วก็ออกจากที่ซ่อน พากันหนีต่อไป และนางยักษ์ก็ตามมาอีกนางสิบสองวิ่งมาพบโค โคก็หาที่ซ่อนให้เช่นเดียวกัน</p> <p>เมื่อนางยักษ์ไม่เห็นก็ถามโคว่า "โค เจ้าเห็นนางสิบสองบ้างหรือไม่" โคตอบว่า"ไม่เห็น" นางยักษ์กลับไปอีกครั้งแล้วนางสิบสองก็ออกจากที่ซ่อน เทียวคั่นคั่นหนีไปตามบุญตามกรรม</p> <p>จนถึงเมืองกุฏารนคร เห็นต้นไทรใหญ่ต้นหนึ่งอยู่ริมสระใกล้กับพระนคร ต่างก็พากันขึ้นไปนั่งพักอยู่บนต้นไทรนั้นครั้งนั้นเจ้าเมืองกุฏารนครทรงพระนามว่าพระเจ้ารณาสีราชพระองค์ได้ประทานหมอน้ำทองแก่นางค่อมทาสคนหนึ่งหีบตักน้ำสรงถวาย ครั้นถึงเวลานางค่อมก็ถือหมอน้ำทองไปยังสระนั้นรัศมีของนางสอสองซึ่งตั้งอยู่บนต้นไทรนั้น ฉายส่องสว่างลงมาถูกตัวนางค่อมแลดูงามเหมือนแสงทอง</p> <p>นางค่อมจึงสำคัญตัวว่านางมีบุญมาสถิตเป็นสิทอง</p> <p>งดงามถึงปานนั้น ไม่สมควรจะเป็นหญิงคักน้ำเลย ทำให้นางทะนงตัวถึงแก่โกรธแค้นทูปหมอน้ำทองนั้นบุบสลายสิ้น ครั้นนางรู้สึกตนเห็นหมอน้ำนั้นแตกเสียแล้ว จึงกลับมากกราบทูลพระเจ้ารณาสี พระเจ้ารณาสีก็ประทานหมอน้ำเงินให้ใหม่ นางค่อมก็นำไปยังสระนั้น และเมื่อเห็นตัวนางงดงามเหมือนคราวก่อนก็บังดาลโทสะขึ้นมา ทูปหมอน้ำเงินนั้นเสียอีก แล้วกลับมากกราบทูลพระเจ้ารณาสี พระเจ้ารณาสีก็ประทานหมอน้ำทำด้วยหนังให้ใหม่ นางค่อมก็ไปยังสระ เกิดเหตุเช่นนั้นอีก แต่คราวนี้นางทูปหมอนั้นเท่าไรก็ไม่แตกเพราะหมอนั้นเป็นหนังส่วนนางสิบสองซึ่งอยู่บนต้นไทรแลเห็นนางค่อมทำดังนั้น ก็อดกลั้นหัวเราะไม่ได้จึงพากันหัวเราะขึ้นนางค่อมได้ยินเสียงหัวเราะจึงเงยหน้าขึ้นไปดู แลเห็นนางสิบสองคนนั่ง</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>อยู่บนต้นไทรใหญ่มีรัศมีงดงาม ก็มีความประหลาดใจ รีบกลับมากกราบทูลพระเจ้ารณาสีให้ทราบ[พระเจ้ารณาสีได้ทรงทราบก็ประหลาด</p>

		<p>พระทัย จึงเสด็จออกจากพระนครพร้อมด้วยราชบริพาร ครั้นได้ทอดพระเนตรเห็นนางสิบสองมีรูปโฉมงดงามดั่งนั้น มีพระทัยยินดีเป็นอันมากตรัสเรียกนางสิบสองให้ลงมาจากต้นไทร ทรงชักไซ้รู้ได้ถามทราบความว่า นางสิบสองคนนั้นยังมีสามีก็โปรดทรงสั่งให้นำมาเข้ารับเข้าไ้ยัง พระราชวังทั้งสิบสองคน แล้วให้จัดการอภิเษกให้เป็นมเหสี มีการมหรสพสมโภชเอิกเกริกทั่วพระนคร และนางสิบสองนั้นก็ไ้เป็นมเหสี เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้ารณ ลัทธเจ้าเมืองกุดารนคร ตั้งแต่นั้นมาในมิช้านางยักษ์สนมทราบว่ นางสิบสองซึ่งหนีไปนั้นไ้เป็นมเหสีของพระเจ้า</p> <p>รณลัทธผู้ครองเมืองกุดารนคร ก็มีความเคืองแค้นยิ่งนัก จึงสำแดงฤทธิ์ ธิ์รื้บออกจากเมืองคชปุระไปยังเมืองกุดารนครในทันใดนั้น ครั้นถึงต้นไทร ไ้ใหญ่ริมสระ นางจึงแปลงกายเป็นหญิงมนุษย์ มีรูปโฉมสะสวยยิ่งนัก มีรัศมีเปล่งปลั่งดั่งพระจันทร์เต็มดวง แล้วก็ขึ้นไปนั่งบนต้นไทร ครั้นนางค่อมไปตักน้ำที่สระนั้น แลเห็นรัศมีฉายลงเช่นก่อน แลดูขึ้นไปบนต้นไทรเห็นนางแปลงรูปงดงามเช่นนั้นก็รีบกลับไปกราบทูลพระเจ้ารณลัทธว่า มีนางเทพธิดามาสถิตอยู่บนต้นไทรนั้นอีกพระเจ้ารณลัทธได้ทรงทราบ ก็รีบเสด็จไปพร้อมด้วยราชบริพารครั้นได้ทอดพระเนตรเห็นนางมรูปโฉมงดงามยิ่งกว่านางสิบสองนั้นอีก ก็มีพระทัยยินดีตรัสเรียกนางให้ลงมาข้างล่างแล้วตรัสถามเรื่องราวของนาง ฝ่ายนางสนมมารก็เกล้งทูลด้วยมารยาว่า เป็นหญิงพลัดบ้านเมืองมาและยังมีไ้มีสามี ได้ทรงฟังก็ยินดียิ่งนัก มีรับสั่งให้เจ้าพนักงานจัดวอทองออกมารับนางเข้าไ้ยังพระราชวัง พร้อมด้วยกระบวนแห่เป็นเกียรติยศแล้วให้จัดการอภิเษกให้นางเป็นอัครมเหสี และโปรดปรานยิ่งกว่านางสิบสองนั้นอีกนางสนมรณนั้นมิไ้ใจปองร้ายนางสิบสองอยู่เสมอ ครั้นอยู่มามิช้านางก็เกล้งทำเป็นไ้ขึ้นนอนครวญครางอยู่บนแท่นบรรทมนาง กำนัลทั้งหลายเห็นอาการ</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ดั่งนั้นก็พากันไปกราบทูลพระเจ้ารณลัทธพระเจ้ารณลัทธรีบเสด็จไ้ยังห้องของนาง แล้วตรัสถามด้วยความร้อนพระทัยว่า "น้องเป็นอะไร</p>

3	วิธีชนะใจ เจ้านาย แต่ละกรุปเลือด!	<p>วิธีชนะใจ เจ้านาย แต่ละกรุปเลือด!เนื่องจากหัวหน้าแต่ละคนต่างก็มีบุคลิกนิสัยที่ไม่เหมือนกัน วิธีการเข้าหาหัวหน้าแต่ละคนก็ย่อมแตกต่างกันเป็นธรรมดา วันนี้เราจึงขอแนะนำวิธีเอาชนะใจหัวหน้า 3 ข้อ โดยดูจากแต่ละกรุปเลือด เพื่อท่านจะได้ใช้เป็นแนวทางในการวางตัว ปรับตัว และรู้ตัวว่าจะต้องเข้าทางไหน และก้าวสู่การเอาชนะใจผู้เป็นหัวหน้าได้ง่ายขึ้น หัวหน้ากรุป O</p> <p>1. ต้องสานต่อความสัมพันธ์ด้านความไว้วางใจ หัวหน้ากรุป O มักชอบคบหาผู้คนด้วยความจริงใจ ไม่มีการปรุงแต่ง ดังนั้น ก่อนอื่นควรเปิดใจกว้างและขอคำปรึกษาหารือกับหัวหน้ากรุป O ในทุกเรื่องทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัวรับรองได้ว่าหัวหน้ากรุป O ที่ชอบให้การดูแลเอาใจใส่คนอื่น จะต้องรีบให้การปรึกษาราวกับเป็นพ่อแม่ของท่านทีเดียว แต่ถ้าหัวหน้าให้คำปรึกษาเสร็จแล้วก็ป็นอันจบเท่านั้น จะทำให้หัวหน้าไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งทางที่ดีควรรายงานผลจากการปฏิบัติตามคำแนะนำให้หัวหน้าทราบด้วยเป็นการสานต่อความสัมพันธ์ด้านความไว้วางใจให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น</p> <p>2. แสดงท่าทางขอรับการอบรมชี้แนะจากหัวหน้า</p> <p>หัวหน้ากรุป O ส่วนใหญ่จะชอบการให้คำแนะนำสั่งสอนคนอื่นเป็นอย่างมาก แต่ถ้าลูกน้องคนใดวนเวียนถามแต่เรื่องเก่าเรื่องเดิมจะทำให้หัวหน้าคิดไปว่า "ลูกน้องไม่ได้ตั้งใจฟังคำแนะนำสั่งสอนเลย และจะปักใจลงไปว่าเป็นลูกน้องที่ใช่ไม่ได้" ในขณะที่ขอรับคำแนะนำนั้น อย่าลืมแสดงความเคารพอย่างจริงใจเป็นอันขาด และถ้าลูกน้องเป็นฝ่ายอธิบายโน่นนี่ขึ้นมาบ้าง จะทำให้หัวหน้าอารมณ์เสียทันที แม้ในบางครั้งหัวหน้าจะพูดเลยเถิดนอกเหนือไปจากเรื่องที่ถามจนเกินไป ลูกน้องก็ต้องตั้งใจฟังเป็นอย่างดีด้วย</p> <p>3. คอยปฏิบัติตามและแสดงให้เห็นความตั้งใจจริง "ทำตามผมนะ"</p> <p>หัวหน้ากรุป O ชอบที่จะคอยให้ลูกน้องคอยทำตามตนเอง ดังนั้น</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ลูกน้องควรทำตามหัวหน้าตั้งแต่ต้นจนจบ และต้องแสดงออกให้เห็นถึงความตั้งใจจริงด้วย เช่น ถ้ามีงานที่ต้องทำโดยไม่ได้พักผ่อนก็ต้องทำ และแม้แต่การไปเที่ยวหรือดื่มสังสรรค์ก็ต้องคอยติดตามไป แม้จะอยู่</p>

		<p>ดึกถึงเช้าก็ตามเหล่านี้จะมีผลทำให้หัวหน้ากรุป O เริ่มมองเห็นว่า "คุณมีความตั้งใจจริง" และจะค่อยๆ พึงพอใจมากขึ้นตามลำดับ หัวหน้ากรุป A</p> <p>1. ทำงานอย่างประณีต หัวหน้ากรุป A ส่วนใหญ่จะชื่นชอบความสมบูรณ์แบบและต้องการลูกน้องที่ทำงานได้อย่างเพียบพร้อมสมบูรณ์แบบ ดังนั้น ถ้าต้องการให้หัวหน้ากรุป A หันมาพิจารณาตนเองเป็นพิเศษ ต้องพยายามทำงานให้สมบูรณ์แบบที่สุด ซึ่งเป็นการ "พูดง่าย แต่ทำยาก" ดังนั้น อีกทางหนึ่งที่จะทำให้หัวหน้าหันมาพิจารณาตนเองเป็นพิเศษ คือ ตั้งใจปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด สิ่งสำคัญที่สุด คือ ต้องไม่ใจร้อน พยายามทำงานอย่างประณีตและหัวหน้ากรุป A ที่มีนิสัยระมัดระวังรอบคอบเสมอนั้น ไม่น่าที่จะขัดเคืองงานให้ลูกน้องทำงานเกินกำลังอยู่แล้ว ไม่ว่าอย่างไรก็ตามควรจะต้องเตือนตนให้ทำงานให้มีคุณภาพเข้าไว้ ไม่ควรทำงานแบบสุกเอาเผากินเด็ดขาด</p> <p>2. แสดงความอ่อนน้อมถ่อมตน หัวหน้ากรุป A ส่วนใหญ่จะเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตของคนในโลกนี้ และมีความต้องการให้ลูกน้องมีจิตสำนึกในกฎระเบียบการทำงานเช่นเดียวกับตน กับหัวหน้ากรุป A นั้นแทนที่จะอวดอ้างสรรพคุณตนเองว่า "ผมมีความสามารถหลายอย่าง" เปลี่ยนเป็นการแสดงให้เห็นความตั้งใจ "รับผิดชอบงานอย่างเต็มที่" จะดีกว่า หัวหน้ากรุป A เชื่อว่าจะคอยจับผิดแต่ลูกน้องเท่านั้นถ้าลูกน้องมีอาการป่วยไข้ไม่สบาย จะแสดงความมีน้ำใจได้ถามด้วยความห่วงใยทันทีว่า "เป็นอะไร ไปหมอ" และให้การดูแลเอาใจใส่อย่างออกหน้าใจ แต่การเอ่ยคำ "ขอบคุณ" จากใจจริงก็เป็นสิ่งที่ทำให้หัวหน้ากรุป A พอใจ 3. ห้ามทำในสิ่งที่กระทบกระเทือนถึงศักดิ์ศรีของหัวหน้า หัวหน้ากรุป A มักให้ความสำคัญ</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		สนับสนุนคนอื่นโดยเก็บอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัวของตัวเองเอาไว้ในกรอบที่แน่นอนหนา ภายนอกดูเป็นคนสงบนิ่งและเยือกเย็น แต่ความรู้สึกภายในนั้นอ่อนแรงแรงและมีความทะนงมากที่สุดจนในบรรดากรุปเลือดทั้งหมด

		<p>ดังนั้น ถ้ามีการกระทบกระทั่งในเรื่องศักดิ์ศรีและความทะนงเข้า จะรู้สึกเจ็บปวดอย่างรุนแรง และระเบิดอารมณ์ออกมาอย่างโกรธจัด ด้วยเสียงอันดัง เมื่ออยู่ต่อหน้าบุคคลที่สาม จึงห้ามพูดถึงความคิดพลาของหัวหน้า และห้ามแสดงความไม่เห็นด้วยหรือขัดแย้งกับหัวหน้าอย่างเด็ดขาด ถ้าต้องการแสดงความไม่เห็นด้วย ควรแสดงออกมาเมื่ออยู่กันเพียง 2 คน ด้วยท่าทางที่อ่อนน้อมถ่อมตน เพื่อแสดงการขอโทษกับสิ่งที่ตัวเองพูด หัวหน้ากรุป B</p> <p>1. ควรหมั่นรายงานความเป็นไปของงานที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>หัวหน้ากรุป B จะรักอิสระ ไม่ชอบการผูกมัด จึงมอบหมายงานให้ลูกน้องทำอย่างอิสระ แต่นิสัยด้านหนึ่งของคนกรุป B คือ ความขี้อิจฉา ดังนั้น การที่ลูกน้องทำงานเองทั้งหมดจนเสร็จเรียบร้อย โดยไม่รายงานขั้นตอนความเป็นไปให้ทราบ จึงทำให้หัวหน้ากรุป B ไม่พอใจและอารมณ์เสียที่ลูกน้องมองไม่เห็นความสำคัญของตน ดังนั้น แม้หัวหน้ากรุป B บอกว่า "ช่วยทำให้หมดเลยนะ" ก็ตาม ลูกน้องควรจะรายงานผลความคืบหน้าของงานเป็นระยะๆ อันเป็นการแสดงออกถึงการให้ความสำคัญกับหัวหน้างานนั่นเอง</p> <p>2. หมั่นเข้าหาและชื่นชมยกย่องเพื่อให้มีอารมณ์ดี หัวหน้ากรุป B นั้นมักจะอารมณ์ดีขึ้น เมื่อได้รับคำชม หรือคำยกย่อง ซึ่งถ้าหัวหน้ากรุป O หรือ A คงจะหันหน้าหนีด้วยความเกลียด แต่หัวหน้ากรุป B จะปลื้มกับคำชมหรือการยกย่องเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการชื่นชมในความคิดสร้างสรรค์ อันเป็นความสามารถที่โดดเด่นของคนกรุป B และจะเป็นจุดสำคัญในการเอาชนะใจหัวหน้ากรุปนี้ที่ได้ผลเป็นอย่างดี</p> <p>3. ประชาสัมพันธ์ตนเอง</p> <p>หัวหน้ากรุป B มักไม่ชอบความธรรมดา หรือรูปแบบธรรมดาทั่วๆ ไป และมักจะคิดว่าการที่ลูกน้องเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบไปเสียทุกอย่างจนน่าเบื่อ จึงมักจะใช้การสนับ</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>สนับสนุนลูกน้องที่มีความดิ้นรนพยายามทำในสิ่งที่แปลกแหวกแนวออกไป หัวหน้ากรุป B นั้น มักจะเข้าถึงความรู้สึกหรือความเป็นไปของลูกน้องได้ไม่ดีเท่าหัวหน้ากรุป A ดังนั้น วิธีเข้าหาหัวหน้ากรุป B ที่ดีอีกวิธีหนึ่ง คือ การประชาสัมพันธ์ตนเองโดยการแสดงให้เห็นถึง</p>

		ความสามารถที่โดดเด่น
4	๖๐ เรื่องน่ารู้ในหลวงของเรา	<p>วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ เป็นอีกหนึ่งวาระสำคัญของพสกนิกรชาวไทยทั้งประเทศ เพราะเป็นวันที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช จะทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๖๐ ปี...ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงครองราชย์ยาวนานที่สุดในโลก และเพื่อร่วมเฉลิมฉลองวโรกาสสำคัญยิ่งนี้ ทีมข่าวสตรีไทยรัฐ ได้ทำการรวบรวม ๖๐ เรื่องราวน่ารู้เกี่ยวกับในหลวงของเรา นำมาถ่ายทอดสู่สาธารณชน โดยครอบคลุมทุกด้าน ตั้งแต่พระราชประวัติ, พระราชกรณียกิจสำคัญๆ รวมถึงเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยส่วนพระองค์ ๑) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเฉลิมพระปรมาภิไธยว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราชบรมนาถบพิตร ๒) เสด็จพระราชสมภพ เมื่อวันจันทร์ ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือนอ้าย ปีเถาะ จุลศักราช ๑๒๘๕ รัตนโกสินทร์ศก ๑๔๖ ตรงกับวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๗๐ ณ โรงพยาบาลเมานท์ ออเบิร์น เมืองเคมบริดจ์ รัฐแมสซาชูเซตส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งสมเด็จพระบรมราชชนก ทรงศึกษาวิชาแพทยอยู่ ๓) ทรงเป็นพระโอรสองค์ที่สาม ทรงมีพระเชษฐภคินี ๑ พระองค์คือ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ และสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช ๑ พระองค์คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ทุกพระองค์ประสูติในต่างประเทศ ๔) เสด็จกลับประเทศไทยเป็นครั้งแรกพร้อมสมเด็จพระบรมราชชนก และสมเด็จพระบรมราชชนนี เมื่อพระชนมได้ ๑ ชันษา ในเดือนธันวาคม ๒๔๗๑ ๕) ทรงสูญเสียทูตกระหม่อมพ่อตั้งแต่ พระชนมไม่ถึง ๒ พรรษา โดยสมเด็จพระบรมราชชนกทรงพระประชวร และเสด็จสวรรคต</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหา
		<p>ในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๔๗๒ ๖) ทรงศึกษาเล่าเรียนในต่างประเทศ ตลอดพระชนม์ชีพ เว้นแต่ในช่วงพระชนมพรรษา ๕ พรรษา ได้เสด็จเข้าศึกษาในโรงเรียนมาแตร์เดอี ๑ ปี ก่อนเสด็จไปประทับที่เมืองโลซานน์ประเทศสวิตเซอร์แลนด์</p>

		<p>๓) ทรงจบการศึกษาชั้นประถมจากโรงเรียนเมียร์มองด์ เมืองโลซานน์, ชั้นมัธยมจากโรงเรียนเอกอล นูแวล เดอ ลา ซืออิส โรมองด์ เมืองแซลลี ชูร์ โลซานน์ ต่อมาในปี ๒๔๘๑ ทรงสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนยิมนาส คลาสสิก กังโตนาล เมืองโลซานน์ ทรงได้รับประกาศนียบัตรทางอักษรศาสตร์ จากนั้น จึงทรงเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโลซานน์ โดยทรงเลือกแผนกวิทยาศาสตร์ ๔) เสด็จนิวัติประเทศไทยครั้งที่สอง วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๘๘ ขณะมีพระชนมพรรษา ๑๘ พรรษา ๕) เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล เสด็จสวรรคต ในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๔๘๙ คณะรัฐบาลได้กราบบังคมทูลอัญเชิญพระองค์เสด็จขึ้นครองราชย์สืบสันตติวงศ์แทน แต่เนื่องจากยังทรงมีพระราชภารกิจด้านการศึกษา จึงเสด็จกลับประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เพื่อทรงศึกษาต่อด้านรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ ๑๐) ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ไทยองค์ที่สอง หลังประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นองค์พระประมุข ๑๑) ทรงหมั้นกับหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิติยากร ธิดาองค์ใหญ่ของหม่อมเจ้านักขัตรมงคล กิติยากร เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๙๒ ๑๒) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดพระราชพิธีราชาภิเษกสมรส ที่วังสระปทุม ในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๔๙๓ และมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ สถาปนา ม.ร.ว.สิริกิติ์ กิติยากรขึ้นเป็นสมเด็จพระราชินีสิริกิติ์ และเป็นสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกในเดือนต่อมา ๑๓) พระราชพิธีบรมราชาภิเษก มีขึ้นเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณ ในพระบรมมหาราชวัง ได้พระราชทานพระปฐมบรมราชโองการว่า</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		<p>เราจะปกครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม ๑๔) ทรงมีพระราชธิดา ๓ พระองค์ และพระราชโอรส ๑ พระองค์ โดยทุกพระองค์ประสูติที่เมืองไทย ยกเว้นพระราชธิดาองค์โต คือ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าอุบลรัตน์ราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ประสูติที่เมืองโลซานน์ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ๑๕) ทรงพระผนวช</p>

		<p>ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในพระบรมมหาราชวัง เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๔๕๕ และประทับจำพรรษา ณ พระตำหนักปั้นยา วัดบวรนิเวศวิหาร เป็นเวลา ๑๕ วัน โดยทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ และต่อมาได้โปรดเกล้าฯ สถาปนาพระอิสริยยศขึ้นเป็นสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ๑๖) เสด็จเยือนต่างประเทศเพื่อเจริญสัมพันธไมตรีเป็นครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๐๒ โดยเสด็จเยือนเวียดนามเป็นประเทศแรก และเสด็จเยือนแคนาดาเป็นประเทศสุดท้าย ในปี ๒๕๑๐ รวมทั้งสิ้น ๓๑ ครั้ง ๒๘ ประเทศ และนับแต่นั้นมามีได้เสด็จออกนอกพระราชอาณาจักรอีกเลย ๑๗) การเสด็จเยือนต่างประเทศอย่างเป็นทางการยาวนานที่สุดกินเวลา ๗ เดือนเต็ม มีขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๓ โดยเสด็จเยือน ๑๔ ประเทศในภูมิภาคยุโรป และอเมริกา ๑๘) จตุรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ตั้งอยู่ที่เมืองเคมบริดจ์ รัฐแมสซาชูเซตส์ สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติและสะท้อนความภาคภูมิใจของชาวเมืองเคมบริดจ์ ในฐานะที่เป็นเมืองเดียวของสหรัฐอเมริกาที่เคยมีพระมหากษัตริย์เสด็จพระราชสมภพ ๑๙) ทรงขึ้นชื่อว่าเป็นอัครศิลปิน เพราะทรงเปี่ยมด้วยพระอัจฉริยภาพหลายด้าน โดยทรงศึกษาด้วยพระองค์เองจากตำราต่างๆ ในด้านจิตรกรรม ทรงเริ่มสนพระทัยวาดภาพ เมื่อพระชนมพรรษาได้ ๑๐ พรรษา และทรงวาดภาพอย่างจริงจัง เมื่อปี ๒๕๐๒ โดยมักจะทรงใช้เวลาในตอนค่ำหลังจากพระราชภารกิจ แต่นับจากปี ๒๕๑๐ เป็นต้นมา ก็ได้ทรงเขียนภาพอีกเลย ๒๐) เมื่อปี ๒๕๒๕ ได้พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เชิญภาพจิตรกรรมฝีพระหัตถ์</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>จำนวน ๔๗ ภาพ ไปจัดแสดง ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถือเป็นครั้งแรกของโลกที่พระมหากษัตริย์ ซึ่งยังทรงดำรงสิริราชสมบัติอยู่ ทรงแสดงภาพจิตรกรรมในฐานะศิลปินเดี่ยว ๒๑) ด้านประติมากรรม ทรงศึกษาค้นคว้าเทคนิควิธีการต่างๆ ทั้งงานปั้น, หล่อ และทำแม่พิมพ์ งานประติมากรรมฝีพระหัตถ์แบบลอยตัว เก็บรักษาที่ตู้บนพระตำหนักจิตรลดารโหฐานพระราชวังดุสิต มี ๒ ชิ้นคือ รูปปั้นผู้หญิงเปลือย</p>

		นั่งคุกเข่า ปั้นด้วยดินน้ำมัน และพระรูปปั้นครึ่งพระองค์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ
5	Benchmark	<p>Benchmarking คืออะไร?แม้ว่าจะมีการบอกที่ไปที่ไปของคำๆ นี้จากหลายที่มา บ้างก็ว่า "มาจากทีมนักสำรวจพื้นที่ที่ต้องทำรอยดำหนิ หรือตอกหมุดรังวัดที่ดินบนก้อนหิน ต้นไม้ กำแพง หรือเสา เพื่อบอกระดับความสูงต่ำของภูมิประเทศ (รอยดำหนิเหล่านี้เรียกว่า Benchmark)" หรือบ้างก็ว่า "มาจากที่นั่งบนม้านั่งยาวของนักตกปลา(Bench) ครึ่งเมื่อตกปลาได้ ต่างก็นำปลาของตนมาวางเทียบขนาดและทำเครื่องหมาย (Marking) บนม้านั่ง (Bench) เพื่อ วัดว่าปลาของคนไหนตัวใหญ่-ยาวที่สุด"แต่ไม่ว่าจะมีที่มาอย่างไร คำว่า Benchmark ก็ล้วนแล้วแต่สะท้อนให้เห็นถึงการเปรียบเทียบระหว่างกัน เพื่อให้เห็นจุดแตกต่าง หรือ ช่องว่าง (Gap) ระหว่างสภาพ/ ความสามารถของตนเอง กับผู้ที่เหนือกว่า หรือเก่งกว่านั่นเองอย่างไรก็ตาม ความสำคัญของ BENCHMARKING นั้นไม่ได้หยุดอยู่กับการรับรู้ว่าคุณเองอ่อนด้อย หรือห่างชั้นกว่าผู้ที่เก่งที่สุด (The Best) มากน้อยแค่ไหนเท่านั้น หากแต่ยังรวมไปถึงว่า The Best เหล่านั้นทำอย่างไร (How) จึงเก่งกาจเช่นนั้นได้ การเรียนรู้และพัฒนาจากผู้ที่เก่งกว่าเช่นนี้ จะทำให้ตนเองมีเป้าหมายที่ท้าทายและเป็นไปได้ (เพราะผู้ที่เก่งที่สุดเคยทำได้มาก่อน) ย่อมทำให้เกิดการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด จึงพอสรุปได้ว่า BENCHMARKING เป็นเครื่องมือ/ กลไกในการพัฒนา และนำไปสู่การจัดการบริหารองค์กร หรือ หน่วยงานหรือกระบวนการ เพื่อวัด-เปรียบเทียบสมรรถนะของตนกับผู้เก่งกว่าหรือเก่งที่สุด และเรียนรู้วิธีการเพื่อก้าวสู่ความเป็น</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		<p>ที่สุด หรือเหนือกว่าในด้านนั้นๆความหมายของ Benchmarking การทำ Benchmarking เริ่มเกิดที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี 2523 โดยเป็นกระบวนการบริหารธุรกิจ ที่มีกลยุทธ์เฉพาะตัว Benchmarking เป็นกระบวนการที่ได้จากการเรียนรู้จากผู้อื่น โดยการเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่นๆ ในส่วนต่างๆ ได้ โดยเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ที่ใช้ระยะเวลาดำเนินการระยะยาว อย่างมีระเบียบแบบแผน โดยมีตัววัด</p>

		<p>ความก้าวหน้า ในแต่ละระยะเวลาได้ Benchmarking process เป็นกลวิธีที่เป็นประโยชน์ ในการปรับปรุงองค์กรทุกประเภท ทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชน Benchmarking เป็นกระบวนการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงขององค์กร ในอันที่จะพิจารณาว่า มีสภาพใดบ้างที่จะสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม และทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับองค์กรอื่น แล้วนำความรู้ที่ได้มาจัดการวางแผนการปรับปรุงองค์กรของเรา ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลดีขึ้น หรืออาจมองว่า เป็นกระบวนการเปรียบเทียบองค์กรกับหน่วยงานอื่น ในด้านต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะปรับปรุงให้ใกล้เคียง เพื่อเป็นผู้นำที่คนอื่นจะต้องใช้เราเป็น Benchmark ต่อไป การทำ Benchmarking อาจเริ่มตั้งแต่การตั้งเป้าประสงค์ภายใน และหาวิธีการปรับปรุงกระบวนการ ให้ดีขึ้น โดยเทียบกับภายในองค์กรของตนเอง แต่การกระทำดังกล่าว ไม่อาจให้ได้ผลดีนัก ถ้าไม่มีการเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่น ที่มีการพัฒนาใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการผลักดันตนเอง ให้ทัดเทียมกับคนอื่น หรือเท่ากับว่า เราได้เรียนรู้การทำงานจากคนอื่นทำไมต้อง BENCHMARKING เพราะหลักการของ BENCHMARKING สนับสนุนการไม่ยึดติดกับความสำเร็จในอดีต: คือ "ไม่มีเหตุผลใดที่จะเชื่อว่า สิ่งที่เราทำนั้นดีที่สุดในอดีต" เพราะหลักการของ BENCHMARKING ลดความหยิ่งผยอง ให้ถ่อมตัว: โดยยอมรับว่า "เรามีบางด้านอ่อนด้อยกว่าผู้อื่น" คือ รู้</p> <p>จุดยืน จุดเด่นและจุดด้อยของตนเพราะวิธีการของ BENCHMARKING ผลักดันให้เกิดความใส่ใจต่อโลกภายนอก: เปิดหูเปิดตาผู้บริหารให้ติดตาม ตรวจสอบ ฝ้าดู การเปลี่ยนแปลงของ</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ภาวะแวดล้อมทั้งในเชิงที่เป็นโอกาสและภาวะคุกคาม รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาการของกลุ่มเพราะวิธีการของ BENCHMARKING สร้างวัฒนธรรมในการยอมรับและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ: การเรียนรู้และการพัฒนามีใช้ตลอดเวลา แต่เป็นงานประจำที่ต้องทำอยู่เสมอ ซึ่งการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน การฝึกอบรม การค้นคว้า การรับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญล้วนเป็นการ</p>

		<p>เรียนรู้ทั้งสิ้นเพราะกระบวนการ BENCHMARKING ต้องวัดและเปรียบเทียบ: การวัดย่อมต้องมีความชัดเจนว่าจะวัดอะไร การเปรียบเทียบย่อมต้องประเมินได้ นั่นย่อมหมายถึง การต้องอาศัยข้อเท็จจริงและข้อมูล (Face & Data) โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลเชิงปริมาณในการทำงาน มิใช่ประสบการณ์หรือความรู้สึกเพราะ BENCHMARKING ทำให้เกิดการพัฒนาก้าวกระโดด: เพราะเป้าหมาย (Target) การพัฒนามีความชัดเจนและท้าทาย (ผู้เก่งกว่าหรือ เก่งที่สุด) วิธีการเดินทาง (Mean) สู่เป้าหมายเป็นไปได้ (มีผู้เคยทดลองและเคยได้ผลมาแล้ว) หรือการเรียนรู้จากผู้อื่น และการเดินทางเฉพาะทางที่ควรเดิน ไม่ต้องเสียเวลากับความผิดพลาด หรือหลงทาง เช่นนี้ไหนเลยจะไม่ก้าวกระโดดขึ้นตอนในการจัดทำ Benchmark 1. การกำหนดหัวข้อที่จะทำ Benchmark (Determine What to Benchmark) การวางแผน และพิจารณากำหนดหัวข้อที่จะทำ Benchmark โดยเปรียบเทียบกระบวนการ ในองค์กรภายใน กับ Benchmark ที่ต้องการเปรียบเทียบ เช่น ผลิตภัณฑ์ การบริการ การดำเนินงาน การสนับสนุนการดำเนินการ และกลวิธี เป็นต้น 2. การสร้างทีมงาน (Benchmarking Team) การจัดทีมงานนั้น ควรจะต้องเลือกมาจากหลายๆ ส่วนในองค์กร โดยมีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องกัน ที่จะเสริมให้ข้อมูล และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้ โดยมาจากหลายองค์ความรู้ รวมเข้าเป็นทีมเดียวกัน มีการฝึกอบรม และวางแผนการทำ Benchmark ร่วมกัน 3. ระบุผู้ร่วมทำ Benchmark (Identify Benchmarking Partners) โดยเริ่มจากค้นหาหน่วยงาน นอกองค์กรที่สามารถเป็นตัวอย่างที่ดี หรือประสบผลสำเร็จในด้าน</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		<p>ที่จะทำ Benchmark ด้วย (Competitive Benchmark) และพยายามหาเครือข่าย กับหน่วยงานอื่นๆ ที่มีแรงจูงใจเดียวกัน หรือกับองค์กรที่มีประสบการณ์ ในการจัดทำ Benchmark (Functional Benchmark) หรือแม้แต่การจำทำ Benchmark ในหน่วยงานเดียวกันเอง (Internal Benchmark) โดยเปรียบเทียบกระบวนการ ในองค์กรของเรา กับ Benchmark อันนั้น 4. การเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล (Collecting</p>

		and Analysing Benchmarking Information)
--	--	---

ชุดข้อความภาษาไทยขนาด 14 กิโลไบต์

ชุด- ค- ท	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
1	สังข์	กาลปางก่อน มีพระเจ้าพรหมทัต(ท้าวศวิมล) ครองเมืองพรหมนคร(เมืองยศวิมล)พระเจ้าพรหมทัตมีมเหสีสององค์ มเหสีฝ่ายขวาชื่อพระนางจันทราเทวี (นางจันทเทวี)มเหสีฝ่ายซ้าย

ท อง	<p>ชื่อพระนางสุวรรณจัมปาละ (นางจันทา) พระเจ้าพรหมทัตโปรดมเหสีฝ่ายซ้ายมาก ต่อมา มเหสีทั้งสองทรงครรภ์ โหรทำนายว่าบุตร ของมเหสีฝ่ายขวาเป็นชาย ส่วนมเหสีฝ่ายซ้าย เป็นหญิง พระนางสุวรรณจัมปาละรู้สึกเสียใจที่จะได้ธิดาแทนจะเป็นโอรส และเกรงว่า พระนางจันทราเทวีจะได้ดีกว่า จึงใส่ร้ายพระนางจันทราเทวีจนพระเจ้าพรหมทัตหลงเชื่อ จับไล่พระนางจันทราเทวีออกจากพระราชวัง พระนางจันทราเทวีเดินทางด้วยความ ยากลำบาก เมื่อถึงชายป่านอกเมือง ยายดาสองคนสงสารจึงชวนให้พักอยู่ด้วยโอรสใน ครรภ์ของพระนางจันทราเทวีเห็นความยากลำบากของพระมารดาจึงแปลงกายเป็นหอย สังกข์เพื่อไม่ให้พระมารดาต้องลำบากเลี้ยงดู เมื่อครบกำหนดคลอด พระนางจันทราเทวีก็ คลอดโอรสออกมาเป็นหอยสังข์ ซึ่งพระนางก็รักใคร่ เลี้ยงดูเหมือนลูกมนุษย์วันหนึ่งพระ นางจันทราเทวีออกจากบ้านไปช่วยยายเก็บผักหักฟืน ลูกน้อยในหอยสังข์ก็ออกจากรูป หอยสังข์ช่วยปิดกวาดบ้านเรือน และหุงหาอาหารไว้ พอเสร็จก็กลับเข้าไปในรูปหอยสังข์ ตามเดิม พระนางจันทราเทวีเมื่อกลับมาก็แปลกใจว่าใครมาช่วยทำงาน และเมื่อนาง จันทราเทวีออกจากบ้านไป ลูกน้อยในหอยสังข์ก็จะออกมาทำงานบ้านให้เรียบร้อยทุก ครั้ง พระนางจันทราเทวีอยากรู้ว่าเป็นใคร วันหนึ่งจึงทำให้ออกจากบ้านไปป่าเช่นเคย แต่ แล้วก็ย้อนกลับมาที่บ้าน โอรสในหอยสังข์ก็ออกมาทำงานบ้านพระนางจันทราเทวีเห็น โอรสเป็นมนุษย์ก็ดีใจ จึงทูลหอยสังข์เสียและกอดโอรสด้วยความยินดี และตั้งชื่อให้ว่า "สังข์ทอง" เมื่อพระเจ้าพรหมทัตรู้ว่าพระนางจันทราเทวีประสูติพระโอรสก็ยินดีจะรับ พระนางจันทราเทวีกลับ พระนางสุวรรณจัมปาละเทวีริษยาจึงได้เทีงทุลาว่าพระโอรสเดิม เป็นหอยสังข์ พระเจ้าพรหมทัต</p>
---------	---

ชุด-บท	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ก็หลงเชื่อเกรงจะเป็นกาลกิณีต่อบ้านเมือง จึงให้อำมาตย์จับพระนางจันทราเทวีและลูก น้อยสังข์ทองใส่แพลอยไป เมื่อแพลอนออกทะเลเกิดพายุใหญ่แพแตก พระนางจันทรา เทวีถูกคลื่นซัดลอยไปติดที่ชายหาดเมืองมัทราษฎร์พระนางก็เดินทางซัดเซพเนจรไป อาศัยบ้านเศรษฐีเมืองมัทราษฎร์ชื่อ ธัญชัยเศรษฐีและทำหน้าที่เป็นแม่ครัว ฝ่ายพระ สังกข์ทองนั้นจมน้ำลงไปยังนาคพิภพ พระยานาคมีจิตสงสารจึงเนรมิตเรือทอง แล้วอุ้ม พระสังข์ทองใส่ไว้ในเรือ เรือทองลอยไปถึงเมืองยักษ์ซึ่งนางยักษ์พันธุรัตปกครองอยู่ นางยักษ์เห็นพระสังข์ทองในเรือทองเกิดความรักใคร่เอ็นดูจึงนำพระสังข์ทองมาเลี้ยงดู</p>

		<p>ในปราสาท และให้พี่เลี้ยงนางนมแปลงร่างเป็นคนเพื่อมิให้พระสังข์ทองหวาดกลัว พระสังข์ทองก็เติบโตอยู่กับนางยักษ์พันธุ์ตนนางยักษ์พันธุ์ตปดจะต้องออกไปหาสัตว์ป่ากินเป็นอาหาร เมื่อนางออกไปป่าก็จะไปครั้งละสามวันหรือเจ็ดวัน ทุกครั้งที่ไปก็จะส่งพระสังข์ทองว่าอย่าขึ้นไปเล่นบนปราสาทชั้นบน และในสวน พระสังข์ทองก็เชื่อฟัง แต่เมื่อโตขึ้นก็เกิดความสงสัยอยากรู้ วันหนึ่งเมื่อนางยักษ์พันธุ์ตปดไปป่า พระสังข์ทองก็แอบไปในสวนส่วนที่ห้ามไว้ เห็นกระดูกสัตว์และคนเป็นจำนวนมากที่นางยักษ์กินเนื้อแล้วทิ้งกระดูกไว้เป็นจำนวนมาก พระสังข์ทองเห็นเช่นนั้นก็ตกใจ นึกรู้ว่ามารดาเลี้ยงเป็นยักษ์ก็รู้สึกหวาดกลัว และเมื่อเดินต่อไปเห็นบ่อเงินบ่อทองสวยงามพอพระสังข์ทองเอนตัวก็ย่ำจมลงไปนิ้วก็กลายเป็นสีทอง พระสังข์ทองจึงลงไปอาบทั้งตัวร่างกายก็กลายเป็นสีทองงดงาม แล้วพระสังข์ทองก็ขึ้นไปบนปราสาทชั้นบน เห็นเกาะรูปงะปะป่า เกือกทองและพระขรรค์ พระสังข์ทองเอาเกาะงะปะปามาสวมก็กลายร่างเป็นงะปะป่า พอใส่เกือกทองก็รู้สึกวาลอยได้ พระสังข์ทองจึงหยิบพระขรรค์แล้วเหาะหนีออกจากเมืองยักษ์ และข้ามแม่น้ำไปยังเมืองดักศิลา ตกเย็นจึงพักอยู่ที่ศาลาริมน้ำฝายนางยักษ์กลับมาไม่เห็นลูก และขึ้นไปปราสาทชั้นบนเห็นเกาะรูปงะปะป่าเกือกทองและพระขรรค์หายไป ก็รู้ทันทีว่า</p>
ชุด-บท	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>พระสังข์ทองรู้ว่าตนเป็นยักษ์แล้วหลบหนีไปนางจึงเหาะตามไป เมื่อถึงฝั่งน้ำเห็นพระสังข์ทองพักอยู่ นางไม่สามารถเหาะข้ามไปได้จึงร้องให้อ้อนวอนให้พระสังข์ทองกลับไป พระสังข์ทองยังหวาดกลัวจึงไม่ยอมกลับนางพันธุ์ตปดเสียใจจนหัวใจแตกสลายแต่ก่อนตายนางก็สอนมนต์หาเนื้อหาปลาให้พระสังข์ทองแล้วนางก็สิ้นใจตาย พระสังข์ทองรู้สึกเสียใจมาก หลังจากได้จัดเผาศพนางยักษ์แล้ว พระสังข์ทองก็เหาะเดินทางไปเมืองพาราณสี และได้ไปอาศัยชาวบ้านช่วยเหลือ พระสังข์ทองตอนนี้รูปร่างเป็นงะปะป่า พวกเด็กเลี้ยงโคก็มาเล่นสนทนากับพระสังข์ทองที่เมืองพาราณสีนี้เจ้าเมืองมีธิดา 7 องค์ เจ้าเมืองคิดจะให้พระธิดาทั้ง 7 องค์ได้อภิเษกสมรส จึงมีรับสั่งให้ประกาศแก่เจ้าผู้ครองนครต่าง ๆ ให้ส่งโอรสมาให้พระธิดาเลือกพระธิดาทั้ง 6 องค์ก็ได้เลือกได้เจ้าชายที่เหมาะสม แต่พระธิดาองค์สุดท้ายต้องเลือกรจนาน่าไม่ยอมเลือกเจ้าชายองค์ใด เจ้าเมืองพาราณสีทรงกริ้วมากจึงประชดโดยให้อำมาตย์ไปประกาศให้ชายทุกคนในเมืองให้เข้ามาในวังให้พระราชธิดาเลือก พระสังข์ทองใน</p>

		<p>รูปเงาะป่าก็ถูกเกณฑ์เข้ามาด้วย เมื่อนางรจนาออกมาเลือกคู่ บุญบันดาลให้เห็นรูปทองของพระสังข์ทองแทนที่จะเป็นเงาะป่า นางจึงเลือกเงาะป่า เจ้าเมืองพาราณสีก็รู้ว่ามากับไถ่นางรจนาออกไปอยู่นอกเมืองเจ้าเมืองพาราณสีมีความแค้นเคืองเงาะป่าคิดจะกำจัดจึงออกคำสั่งให้เขยทั้งหกและเงาะป่าไปหาเนื้อมาคนละตัว ใครหาไม่ได้จะถูกประหารชีวิต เงาะป่าเข้าไปในป่าถอดรูปเงาะออกแล้วรำยมนต์เรียกเนื้อ เนื้อทั้งหลายก็มาออกอยู่ที่พระสังข์ทอง หกเขยหาเนื้อทั้งวันก็ไม่ได้จนกระทั่งมาพบพระสังข์ทอง ซึ่งหกเขยคิดว่าเป็นเทวดา หกเขยขอเนื้อจากพระสังข์ทอง พระสังข์ทองให้โดยขอดัดใบหูคนละหน่อย หกเขยก็ยอม ทั้งหมดก็นำเนื้อไปให้เจ้าเมืองพาราณสีเจ้าเมืองพาราณสียังทำร้ายเงาะป่าไม่ได้ก็แค้นใจจึงมีคำสั่งให้เขยทุกคนหาปลาไปถวาย พระสังข์ทองก็ถอดรูปเงาะป่าแล้วรำยมนต์เรียกปลา ปลาก็มาออกจับอยู่ใต้พระสังข์ทองหกเขยหาปลาไม่ได้ทั้งวันและเมื่อพบปลามาออกอยู่ที่พระสังข์ทองก็กราบไหว้อ้อนวอนขอ</p>
ชุดที่	เรื่อง	<p>รายละเอียดเนื้อความ</p>
		<p>ปลา พระสังข์ทองยกให้โดยขอดัดปลายจมูกหกเขยคนละหน่อย แล้วหกเขยกับเงาะป่านำปลาไปถวายเจ้าเมืองพาราณสีเจ้าเมืองพาราณสีขัดแค้นใจที่ทำอันตรายเงาะป่าไม่ได้ก็เฝ้าคิดหาวิธีการอื่นที่จะกำจัดเงาะป่า พระอินทร์บนสวรรค์ทราบถึงการคิดร้ายของเจ้าเมืองพาราณสีต่อเงาะป่าจึงลงมาช่วย โดยเหาะลงมาลอยอยู่บนน้ำพระที่นั่งของเจ้าเมืองพาราณสี และกล่าวท้าทายว่าให้เจ้าเมืองพาราณสีหาคนดีมีฝีมือเหาะขึ้นมามีศึกกับพระอินทร์บนอากาศภายในเจ็ดวัน ถ้าหาไม่ได้จะฆ่าเจ้าเมืองพาราณสี เจ้าเมืองพาราณสีตกใจมากให้หกเขยและบรรดาเสนอำมาตย์ช่วยกันหาผู้อาสาเหาะไปตีคลี ทุกคนก็จนปัญญา เจ้าเมืองพาราณสีจึงให้ป่าวประกาศว่าผู้ใดที่สามารถเหาะไปตีคลีกับพระอินทร์บนอากาศได้จะยกราชสมบัติให้ แต่ก็ยังไม่มีผู้ใดมาอาสา นางมณฑาเทวีพระมเหสีของเจ้าเมืองพาราณสีจึงแอบไปหานางรจนา และขอให้นางรจนาอ้อนวอนให้เงาะป่าช่วย เงาะป่าสงสารทั้งสองนางจึงรับปาก และในวันที่เจ็ดเงาะป่าก็ถอดรูปเป็นพระสังข์ทองได้ก็เือกแก้วเหาะขึ้นไปตีคลีกับพระอินทร์จนชนะ พระอินทร์ก็กลับไปบนสวรรค์ เจ้าเมืองพาราณสีดีพระทัยมากได้ขอโทษพระสังข์ทองและยกราชสมบัติให้ตามสัญญา พระสังข์ทองขอไปตามหาพระนางจันทราเทวีก่อน พระสังข์ทองเดินทางไปตามเมืองต่าง ๆ จนกระทั่งมาถึงเมืองมัทราษฎร์ จึงไปสืบถามที่บ้านธัญชัยเศรษฐีว่ารู้จักหญิงที่ชื่อจันทราเทวีหรือไม่ ธัญชัยเศรษฐีบอกว่าไม่รู้จัก แต่ก็เชิญพระสังข์ทองอยู่</p>

		<p>รับประทานอาหาร พระสังข์ทองสังเกตว่าอาหารมีรสปร่าฉืดซึ่งผู้ทำจะต้องเป็นผู้ทำอาหารถวายพระเจ้าแผ่นดิน จึงขอพบแม่ครัวและซักถามประวัติก็ทราบว่า เป็นพระนางจันทราเทวีจึงดีใจมาก และขอธัญชัยเศรษฐีที่จะรับพระมารดากลับไปพระสังข์ทองนำพระมารดากลับไปอยู่ที่เมืองพาราณสี พระสังข์ทอง ปกครองเมืองพาราณสีจนเจริญรุ่งเรือง กิตติศัพท์แพร่ไปยังนครอื่น ๆ จนถึงเมืองพรมนคร</p> <p>ชาวเมืองพรมนครก็อพยพมาอยู่เมืองพาราณสี เสนาอำมาตย์เมืองพรมนครจึงทูลเสนอพระเจ้าพรมท้าวว่าพระสังข์ทองพระราช</p>
ชุดที่	เรื่อง	<p>รายละเอียดเนื้อความ</p>
		<p>โอรสครองเมืองพาราณสีมีความสามารถทำให้รุ่งเรืองจึงเห็นสมควรที่จะอัญเชิญพระสังข์ทองมาครองเมืองพรมนครเพื่อสร้างความเจริญ พระเจ้าพรมท้าวเมื่อทรงทราบว่าพระโอรสยังมีชีวิตอยู่และมีความสามารถก็ยินดี และสำนึกผิดให้อำมาตย์ผู้ใหญ่ไปเมืองพาราณสีและทูลเชิญพระสังข์ทองและพระนางจันทราเทวีกลับเมืองพรมนคร พระสังข์ทองส่งสารพระบิดาจึงอ้อนวอนพระมารดาให้อภัยพระเจ้าพรมท้าวและเดินทางกลับเมืองพรมนคร พระเจ้าพรมท้าวก็มอบราชสมบัติให้พระสังข์ทองปกครองบ้านเมืองเป็นสุขสืบมา</p>
2	นางสิบสอง	<p>ในกาลก่อน มีเศรษฐีคนหนึ่งมีชื่อเรียกกันว่า "นนท์" ตั้งบ้านเรือนอยู่ในบ้านชื่อว่า "สนธิคาม" เป็นผู้ไม่มีลูกเลยครั้งหนึ่งนนท์เศรษฐีนั้นรำพึงอยู่ในใจว่า "เราไม่มีลูกกับเขาเลยจำเราจะทำบุญแล้วอธิษฐานขอลูกบางที่จะสมประสงค์บ้าง" คิดดังนั้นแล้วก็หากกล้วยได้สิบสองผลทูลศรียะไปวัดถวายกล้วยนั้นแก่พระแล้วตั้งความปรารถนาขอลูกต่อนั้นมากริยาเศรษฐีนั้นก็มิลูกหญิง เป็นลำดับกันไปถึงสิบสองคน (ตามเรื่องที่เล่ากันนางคนสุดท้ายชื่อนางเกา)สองคนผัวเมียได้เลี้ยงลูกหญิงทั้งสิบสองนั้น ทรัพย์สมบัติของตนร่อยหรอลงทุกทีจนสิ้นเนื้อประดาตัวบ่าวไพร่ก็พากันหนีหายไปตามกัน ในที่สุดสองผัวเมียนั้นก็ถึงแก่ยากจน ภายหลังนนท์เศรษฐีคิดเข้าใจว่าเป็นเพราะลูกหญิงสิบสองคนนี้เองทำให้ตนยากจนลงจึงเอาลูกหญิงทั้งสิบสองคนนั้นใส่เกวียนพาไปปล่อยเสียในป่า แล้วก็จับเกวียนลอบหนีกลับมาบ้านเรือน โดยมีให้รู้ตัวส่วนนางสิบสองคนเมื่อถูกปล่อยไว้ในป่าเช่นนั้น ต่างก็เที่ยวตามหาบิดาไปในที่ต่างๆ จนไปถึงสวนของ นางยักษ์ชื่อว่า สนธมาร ขณะนั้นนางยักษ์สนธมารมาเที่ยวเล่นอยู่ในสวน ครั้นได้เห็นนางสิบสองคนเดินซัดเซมาดังนั้น ก็มีจิตรักใคร่ จึงพาไปเลี้ยงไว้เหมือนน้องสาวของตัวทั้งสิบสองคน วันหนึ่ง</p>

		พี่สาวใหญ่ได้เห็นนางยักษ์กินเนื้อคน จึงบอกแก่พวกน้องๆ ว่า "พวกเราพากันมาอยู่ในสำนักของนางยักษ์เป็นแน่" แล้วก็เล่าความลับที่ตนได้เห็นมานั้นให้น้องสาวฟังทุกประการ พวกน้องสาวได้ฟังก็ตกใจกลัว ครั้นเวลานางยักษ์ไม่อยู่ที่พากันหนีไปทิ้งสิบสองคน เมื่อนางยักษ์กลับมา
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ไม่เห็นนางสิบสองก็ออกติดตามไปส่วนนางสิบสองนั้นหนีไปได้ไม่สู้ไกลนัก ก็เห็นนางยักษ์ตามมา ต่างตกใจกลัวพากันวิ่งมาพบช้าง จึงอ่อนวอนข้างขอให้ช่วย ช้างจึงหาที่ซ่อนให้นางทั้งสิบสองคนนางยักษ์เที่ยวตามหานางสิบสองไม่พบครั้นมาพบช้างนางจึงถามว่า "ช้าง เจ้าเห็นนางสิบสองมาทางนี้บ้างหรือไม่"</p> <p>ช้างตอบว่า "ไม่เห็น" นางยักษ์ก็กลับไป เมื่อนางสิบสองเห็นนางยักษ์ไปพ้นแล้วจึงออกจากที่ซ่อนแล้วพากันหนีต่อไป ไม่ช้านางยักษ์ก็ตามมาอีก นางสิบสองวิ่งมาพบม้า ม้าก็หาที่ซ่อนให้เช่นเดียวกัน นางยักษ์ไม่เห็นจึงถามม้าว่า "ม้า เจ้าเห็นนางสิบสองบ้างหรือไม่" ม้าตอบว่า "ไม่เห็น" นางยักษ์ก็กลับไปอีกฝ่ายนางสิบสองเห็นนางยักษ์ไปพ้นแล้วก็ออกจากที่ซ่อน พากันหนีต่อไป และนางยักษ์ก็ตามมาอีกนางสิบสองวิ่งมาพบโค โคก็หาที่ซ่อนให้เช่นเดียวกันเมื่อนางยักษ์ไม่เห็นก็ถามโคว่า "โค เจ้าเห็นนางสิบสองบ้างหรือไม่" โคตอบว่า "ไม่เห็น" นางยักษ์กลับไปอีกครั้งแล้วนางสิบสองก็ออกจากที่ซ่อน เที่ยวเดินคั่นหนีไปตามบุญตามกรรมจนถึงเมืองกุฏารนคร เห็นคันไถใหญ่คันหนึ่งอยู่ริมสระใกล้กับพระนคร ต่างก็พากันขึ้นไปนั่งพักอยู่บนคันไถนั้นครั้งนั้นเจ้าเมืองกุฏารนครทรงพระนามว่าพระเจ้ารณสิทธีราชพระองค์ได้ประทานหมอน้ำทองแก่นางค่อมทาสีคนหนึ่งรับตักน้ำสรงถวาย ครั้นถึงเวลานางค่อมก็ถือหมอน้ำทองไปยังสระนั้น รัศมีของนางส่องสองซึ่งตั่งอยู่บนคันไถนั้น ฉายส่องสว่างลงมาถูกตัวนางค่อมแลดูงามเหมือนแสงทอง นางค่อมจึงสำคัญตัวว่านางมีบุญมาสถิตเป็นสิทองดังงามถึงปานนั้น ไม่สมควรจะเป็นหญิงตักน้ำเลย ทำให้นางทะนงตัวถึงแก่โกรธแค้นทุบหมอน้ำทองนั้นบดสลายสิ้น ครั้นนางรู้สึกตนเห็นหมอน้ำนั้นแตกเสียแล้ว จึงกลับมากราบทูลพระเจ้ารณสิทธี พระเจ้ารณสิทธีก็ประทานหมอน้ำเงินให้ใหม่ นางค่อมก็นำไปยังสระนั้น และเมื่อเห็นตัวนางงดงามเหมือนคราวก่อนก็บันดาลโทสะขึ้นมา ทุบหมอน้ำเงินนั้นเสียอีก แล้วกลับมากราบทูลพระเจ้ารณสิทธี พระเจ้ารณสิทธีก็ประทานหมอน้ำทำด้วยหนังให้ใหม่ นางค่อมก็ไปยัง</p>

ชุด-บท	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>สระ เกิดเหตุเช่นนั้นอีก แต่คราวนี้นางทูปหมอนั้นเท่าไรก็ไม่แตกเพราะหมอนั้นเป็นหนังส่วนนางสิบสองซึ่งอยู่บนต้นไม้ไทรแลเห็นนางค่อมทำดังนั้น ก็อดกลั้นหัวเราะไม่ได้ จึงพากันหัวเราะขึ้น นางค่อมได้ยินเสียงหัวเราะจึงเงยหน้าขึ้นไปดู แลเห็นนางสิบสองคนนั่งอยู่บนต้นไม้ไทรใหญ่ มีรัศมีงดงาม ก็มีความประหลาดใจ รีบกลับมากราบทูลพระเจ้ารถสิทธิ์ให้ทราบ[พระเจ้ารถสิทธิ์ได้ทรงทราบก็ประหลาดพระทัย จึงเสด็จออกจากพระนครพร้อมด้วยราชบริพาร ครั้นได้ทอด พระเนตรเห็นนางสิบสองมีรูปโฉมงดงาม ดังนั้น มีพระทัยยินดีเป็นอันมากตรัสเรียกนางสิบสองให้ลงมาจากต้นไม้ไทร ทรงซักไซ้ไต่ถามทราบความว่า นางสิบสองคนนั้นยังมิได้มีสามีก็โปรดทรงสั่งให้นำอมารับเข้าไปยัง พระราชวังทั้งสิบสองคน แล้วให้จัดการอภิเษกให้เป็นมเหสี มีการมหรสพสมโภชเอิกเกริกทั่วพระนคร และนางสิบสองนั้นก็ได้เป็นมเหสี เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้ารถสิทธิ์เจ้าเมืองกุดารนครตั้งแต่นั้นมาในมิช้านางยักษ์สนมมารทราบบว่า นางสิบสองซึ่งหนีไปนั้นได้เป็นมเหสีของพระเจ้ารถสิทธิ์ผู้ครองเมืองกุดารนคร ก็มีความเคืองแค้นยิ่งนัก จึงสำแดงฤทธิ์รับออกจากเมืองคชปุระไปยังเมืองกุดารนครในทันใดนั้น ครั้นถึงต้นไม้ไทร ใหญ่ริมสระ นางจึงแปลงกายเป็นหญิงมนุษย์ มีรูปโฉมสะสวยยิ่งนัก มีรัศมีเปล่งปลั่งดังพระจันทร์เต็มดวง แล้วก็ขึ้นไปบนต้นไม้ไทร ครั้นนางค่อมไปดักน้ำที่สระนั้น แลเห็นรัศมีฉายลงเช่นก่อน แลดูขึ้นไปบนต้นไม้ไทรเห็นนางแปลงรูปงดงามเช่นนั้นก็รีบกลับไปกราบทูลพระเจ้ารถสิทธิ์ว่า มีนางเทพธิดามาสถิตอยู่บนต้นไม้ไทรนั้นอีกพระเจ้ารถสิทธิ์ได้ทรงทราบ ก็รีบเสด็จไปพร้อมด้วยราชบริพาร ครั้นได้ทอดพระเนตรเห็นนางมีรูปโฉมงดงามยิ่งกว่านางสิบสองนั้นอีก ก็มีพระทัยยินดีตรัสเรียกนางให้ลงมาข้างล่างแล้วตรัสถามเรื่องราวของนาง ฝ่ายนางสนมมารก็แกล้งทูลด้วยมารยาว่า เป็นหญิงพลัดบ้านเมืองมาและยังมิได้มีสามี ได้ทรงฟังก็ยินดียิ่งนัก มีรับสั่งให้เจ้าพนักงานจัดวาทองออกมารับนางเข้าไปยังพระราชวังพร้อมด้วยกระบวนแห่เป็นเกียรติยศแล้วให้จัดการอภิเษกให้นางเป็น</p>
ชุด-บท	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		อัคมเหสี และ โปรดปรานยิ่งกว่านางสิบสองนั้นอีกนางสนมมารนั้นมิได้ใจปองร้ายนางสิบ

		<p>สองอยู่เสมอ ครั้นอยู่มามีข้าก็เกลี้ยทำเป็นไข่นอนครวญครางอยู่บนแท่นบรรทมนางกำนัลทั้งหลายเห็นอาการดั่งนั้นก็พากันไปกราบทูลพระเจ้ารณสิทธิ์พระเจ้ารณสิทธิ์รับเสด็จไปยังห้องของนาง แล้วตรัสถามด้วยความร้อนพระทัยว่า "น้องเป็นอะไรไป" นางสนมมารแสรงทูลว่า "หม่อมฉันเป็นไข้" พระเจ้ารณสิทธิ์ทรงพระวิตกมาก มีรับสั่งให้หาหมอมาตรวจอาการและรักษาโรคนางให้หายโดยเร็ว พวกหมอต่างพากันฉลุฉลุจัดการประกอบโอสถถวาย หลายขนาน และยกย่ายรักษาด้วยวิธีต่างๆ เต็มความสามารถ แต่ก็ไม่สามารถรักษาโรคนางให้หายได้ ครั้นนางสนมมารสังเกตอาการพระสามีเห็นว่าหลงรักนางจนงวยงเต็มที่แล้ว จึงแสรงกราบทูลว่า "หม่อมฉันนี้เจ็บมาก จะเอาโอสถขนานใดๆ มารักษาคงไม่หาย ถ้าโปรดควักลูกตานางสิบสองเสียได้เมื่อไรแล้ว นั้นแหละจะหายได้เป็นแน่แท้" พระเจ้ารณสิทธิ์ได้ทรงฟังดั่งนั้นก็ยิ่งสงสาร ด้วยความงวยงหลงรักนางยิ่งเป็นกำลัง ก็ทรงยอมตามคำของนางสนมมาร ตรัสเรียกนางสิบสองเข้ามาเฝ้า แล้งบังคับให้นางนั่งเรียงกันเป็นลำดับส่วนนางสิบสองนั่งพร้อมเพียงกันเช่นนั้น ก็ลุกขึ้นไป ควักลูกตาทั้งคู่ของนางสิบสองเสียทั้งสิ้น เว้นไว้แต่นางสุดท้อ นางควักได้แต่ข้างเดียว จึงเหลืออยู่อีกข้างหนึ่งครั้นแล้ว นางเอาลูกตาไปให้นางเมรีผู้เป็นธิดาของนาง ซึ่งอยู่ที่เมืองคลปรนคร (นางเมรีนั้นบางแห่งก็เรียกว่าเมรี) พอนางควัก ลูกตานางสิบสองได้สมหวังแล้ว นางก็หายประชวรโดยเร็ว ทำให้พระสามีทรงยินดีเป็นล้นพ้นเมื่อพระเจ้ารณสิทธิ์เห็นนางสิบสองตาบอดเช่นนั้นแล้วจึงรับสั่งให้อำมาตย์พาไปยังไว้ในอุโมงค์แล้วให้ปิดประตูอุโมงค์เสีย นางสิบสองถูกขังอยู่ในอุโมงค์นั้นมีครรภ์ไปทุกนาง เมื่อครบกำหนดนางผู้พี่ทั้งสิบเอ็ดก็คลอดบุตรออกมาเป็นลำดับกัน แต่ด้วยความอดอยากเหลือที่จะทนทาน ทำให้เด็กที่คลอดมาตาย นางได้ฉีกศพเนือบุตรของตนออกแจกกันกิน เพื่อประทังความหิวไป วันละเล็กละน้อยดั่งนี้ตลอดมา ต่างประทังชีวิตอยู่ด้วยศพเนือบุตรจนนางยักษ์มารด้วยกันทั้งนั้น</p>
ชุดที่ ๑	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ส่วนนางน้องสุดท้อ ตาบอดข้างเดียวมีความฉลาด และเมตตา ครั้นได้ส่วนแบ่งศพเนือบุตรของนางผู้พี่เหล่านั้นแจกให้ ก็ไม่กิน เก็บไว้ ครั้นต่อมามีข้า นางผู้พี่ขอเนือบุตรของนางกิน นางก็เอาเนือบุตรของพี่ แจกให้พี่กินวันละเล็กละน้อย และนางสุดส่ำห์ ถนอมเลี้ยงบุตรของนางจนเติบโตใหญ่ ให้ชื่อว่า "รณเสน" หรือ "พระรณ" ครั้นพระรณเสนเจริญวัยขึ้นถามมารดาว่า "แม่จ๋า ห้องที่เราอยู่นี้เรียกว่าอะไร" มารดาตอบว่า "เขาเรียกว่าอุโมงค์"</p>

		บิดาของเจ้าสั่งให้ขุดไว้ แล้วให้แม่กับพี่ของแม่ผู้เป็นป้าของเจ้ามาอยู่ในอุโมงค์นี้"พระรณเสนาได้ฟังคำมารดาเล่าดังนั้นก็รู้สึกสงสารและเสียใจว่าเป็นหน้าที่ของตนจะต้องหาเลี้ยงมารดาและป้า จึงเกิดมีความมานะพยายามหาหนทางเล็ดลอดออกจากประตูอุโมงค์จนได้ราวกับว่า
3	วิธี	<p>วิธีชนะใจ เจ้านาย แต่ละกรุปเลือด!เนื่องจากหัวหน้าแต่ละคนต่างก็มีบุคลิกลักษณะที่ไม่เหมือนกัน วิธีการเข้าหาหัวหน้าแต่ละคนก็ย่อมแตกต่างกันเป็นธรรมดา วันนี้เราจึงขอแนะนำวิธีเอาชนะใจหัวหน้า 3 ข้อ โดยดูจากแต่ละกรุปเลือด เพื่อท่านจะได้ใช้เป็นแนวทางในการวางตัว ปรับตัว และรู้ตัวว่าจะต้องเข้าทางไหน และก้าวสู่การเอาชนะใจผู้เป็นหัวหน้าได้ง่ายขึ้น หัวหน้ากรุป O</p> <p>แต่ 1. ต้องสานต่อความสัมพันธ์ด้านความไว้วางใจ หัวหน้ากรุป O มักชอบคบหาผู้คนด้วยความจริงใจ ไม่มีการปรุงแต่ง ดังนั้น ก่อนอื่นควรเปิดใจกว้างและขอคำปรึกษาหารือกับหัวหน้ากรุป O ในทุกเรื่องทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัวรับรองได้ว่าหัวหน้ากรุป O ที่ชอบให้การดูแลเอาใจใส่คนอื่น จะต้องรีบให้การปรึกษาหารือกับเป็นพ่อแม่ของท่านทีเดียว แต่ถ้าหัวหน้าให้คำปรึกษาเสร็จแล้วก็ป็นอันจบเท่านั้น จะทำให้หัวหน้าไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งทางที่ดีควรรายงานผลจากการปฏิบัติตามคำแนะนำให้หัวหน้าทราบด้วยเป็นการสานต่อความสัมพันธ์ด้านความไว้วางใจให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น</p> <p>2. แสดงท่าทางขอรับการอบรมชี้แนะจากหัวหน้า</p> <p>หัวหน้ากรุป O ส่วนใหญ่จะชอบการให้คำแนะนำสั่งสอนคนอื่นเป็นอย่างมาก แต่ถ้าลูกน้องคนใดวนเวียนถามแต่เรื่องเก่าเรื่องเดิมจะทำ</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อความ
		<p>ให้หัวหน้าคิดไปว่า "ลูกน้องไม่ได้ตั้งใจฟังคำแนะนำสั่งสอนเลย และจะปักใจลงไปว่าเป็นลูกน้องที่ใช้ไม่ได้" ในขณะที่ขอรับคำแนะนำนั้น อย่าลืมแสดงความเคารพอย่างจริงใจเป็นอันขาด และถ้าลูกน้องเป็นฝ่ายอธิบายโน้มน้าวขึ้นมาบ้าง จะทำให้หัวหน้าอารมณ์เสียทันที แม้ในบางครั้งหัวหน้าอาจจะพูดเลยเถิดนอกเหนือไปจากเรื่องที่ถามจนเกินไป ลูกน้องก็ต้องตั้งใจฟังเป็นอย่างดีด้วย 3. คอยปฏิบัติตามและแสดงให้เห็นความตั้งใจจริง "ทำตามผมนะ" หัวหน้ากรุป O ชอบที่จะคอยให้ลูกน้องคอยทำตามตนเอง ดังนั้น ลูกน้องควรทำตามหัวหน้าตั้งแต่ต้นจนจบ และต้องแสดงออกให้เห็นถึงความตั้งใจจริงด้วย เช่น ถ้ามีงานที่ต้องทำโดยไม่ได้พักผ่อนก็ต้องทำและแม้แต่การไปเที่ยวหรือดื่ม</p>

	<p>สังสรรค์ก็ต้องคอยติดตามไป แม้จะอยู่ดีถึงเช้าก็ตามเหล่านี้จะมีผลทำให้หัวหน้ากรุป O เริ่มมองเห็นว่า "คุณมีความตั้งใจจริง" และจะค่อยๆ พึงพอใจมากขึ้นตามลำดับ หัวหน้ากรุป A</p> <p>1. ทำงานอย่างประณีต หัวหน้ากรุป A ส่วนใหญ่จะชื่นชอบความสมบูรณ์แบบและต้องการลูกน้องที่ทำงานได้อย่างเพียบพร้อมสมบูรณ์แบบ ดังนั้น ถ้าต้องการให้หัวหน้ากรุป A หันมาพิจารณาตนเองเป็นพิเศษ ต้องพยายามทำงานให้สมบูรณ์แบบที่สุด ซึ่งเป็นการ "พูดง่าย แต่ทำยาก" ดังนั้น อีกทางหนึ่งที่จะทำให้หัวหน้าหันมาพิจารณาตนเองเป็นพิเศษ คือ ตั้งใจปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด สิ่งสำคัญที่สุด คือ ต้องไม่ใจร้อน พยายามทำงานอย่างประณีตและหัวหน้ากรุป A ที่มีนิสัยระมัดระวังรอบคอบเช่นนั้น ไม่น่าที่จะขัดเคืองงานให้ลูกน้องทำงานเกินกำลังอยู่แล้ว ไม่ว่าอย่างไรก็ตามควรจะต้องเตือนตนให้ทำงานให้มีคุณภาพเข้าไว้ ไม่ควรทำงานแบบสุกเอาเผากินเด็ดขาด</p> <p>2. แสดงความอ่อนน้อมถ่อมตน หัวหน้ากรุป A ส่วนใหญ่จะเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตของคนในโลกนี้ และมีความต้องการให้ลูกน้องมีจิตสำนึกในกฎระเบียบการทำงานเช่นเดียวกับตน กับหัวหน้ากรุป A นั้นแทนที่จะอวดอ้างสรรพคุณตนเองว่า "ผมมี</p>
--	--

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		<p>ความสามารถหลายอย่าง" เปลี่ยนเป็นการแสดงให้เห็นความตั้งใจ "รับผิดชอบงานอย่างเต็มที่" จะดีกว่า หัวหน้ากรุป A ใ้ว่าจะคอยจับผิดแต่ลูกน้องเท่านั้นถ้าลูกน้องมีอาการป่วยไข้ไม่สบาย จะแสดงความมีน้ำใจได้ตามด้วยความห่วงใยทันทีว่า "เป็นอะไรไปหรือ" และให้การดูแลเอาใจใส่อย่างอกเข้าใจ แต่การเอ่ยคำ "ขอบคุณ" จากใจจริงก็เป็นสิ่งที่ทำให้หัวหน้ากรุป A พอใจ</p> <p>3. ห้ามทำในสิ่งที่กระทบกระเทือนถึงศักดิ์ศรีของหัวหน้า หัวหน้ากรุป A มักให้ความสำคัญสนับสนุนคนอื่นโดยเก็บอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัวของตัวเองเอาไว้ในกรอบที่แน่นหนา ภายนอกดูเป็นคนสงบนิ่งและเยือกเย็น แต่ความรู้สึกภายในนั้นอ่อนแรงแรงและมีความทะนงมากที่สุดในบรรดากรุปเลือดทั้งหมด</p> <p>ดังนั้น ถ้ามีการกระทบกระทั่งในเรื่องศักดิ์ศรีและความทะนงเข้า จะรู้สึกเจ็บปวดอย่างรุนแรง และระเบิดอารมณ์ออกมาอย่างโกรธจัด ด้วยเสียงอันดัง เมื่ออยู่ต่อหน้าบุคคลที่สาม จึงห้ามพูดถึงความ</p>

		<p>ผิดพลาดของหัวหน้า และห้ามแสดงความไม่เห็นด้วยหรือขัดแย้งกับหัวหน้าอย่างเด็ดขาด ถ้าต้องการแสดงความไม่เห็นด้วย ควรแสดงออกมาเมื่ออยู่กันเพียง 2 คน ด้วยท่าทางที่อ่อนน้อมถ่อมตน เพื่อแสดงการขอโทษกับสิ่งที่ตัวเองพูด หัวหน้ากรุป B</p> <p>1. ควรหมั่นรายงานความเป็นไปของงานที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>หัวหน้ากรุป B จะรักอิสระไม่ชอบการผูกมัด จึงมอบหมายงานให้ลูกน้องทำอย่างอิสระ แต่นิสัยด้านหนึ่งของคนกรุป B คือ ความขี้โอ้อวด ดังนั้น การที่ลูกน้องทำงานเองทั้งหมดจนเสร็จเรียบร้อยโดยไม่รายงานขั้นตอนความเป็นไปให้ทราบ จึงทำให้หัวหน้ากรุป B ไม่พอใจและอารมณ์เสียที่ลูกน้องมองไม่เห็นความสำคัญของตน ดังนั้นแม้หัวหน้ากรุป B บอกว่า "ช่วยทำให้หมดเลยนะ" ก็ตาม ลูกน้องควรจายงานผลความคืบหน้าของงานเป็นระยะๆ อันเป็นการแสดงออกถึงการให้ความสำคัญกับหัวหน้างานนั่นเอง</p> <p>2. หมั่นเข้าหาและชื่นชมยกย่องเพื่อให้มีอารมณ์ดี หัวหน้ากรุป B</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		<p>นั้นมักจะอารมณ์ดีขึ้น เมื่อได้รับคำชม หรือคำยกย่อง ซึ่งถ้าหัวหน้ากรุป O หรือ A คงจะหันหน้าหนีด้วยความเกลียด แต่หัวหน้ากรุป B จะปลื้มกับคำชมหรือการยกย่องเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการชื่นชมในความคิดสร้างสรรค์ อันเป็นความสามารถที่โดดเด่นของคนกรุป B และจะเป็นจุดสำคัญในการเอาชนะใจหัวหน้ากรุปนี้ที่ได้ผลเป็นอย่างดี 3. ประชาสัมพันธ์ตนเอง</p> <p>หัวหน้ากรุป B มักไม่ชอบความธรรมดา หรือรูปแบบธรรมดาทั่วไป และมักจะคิดว่าการที่ลูกน้องดูเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบไปเสียทุกอย่างจนน่าเบื่อ จึงมักจะใช้การสนับสนุนลูกน้องที่มีความฉันทานพยายามทำในสิ่งที่แปลกแหวกแนวออกไป หัวหน้ากรุป B นั้นมักจะเข้าถึงความรู้สึกหรือความเป็นไปของลูกน้องได้ไม่ดีเท่าหัวหน้ากรุป A ดังนั้น วิธีเข้าหาหัวหน้ากรุป B ที่ดีอีกวิธีหนึ่ง คือ การประชาสัมพันธ์ตนเองโดยการแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่โดดเด่น และถ้ามีความคิดเห็นต่างจากหัวหน้าก็ควรพูดคุยกันให้ชัดเจน หัวหน้ากรุป B มักจะพอใจลูกน้องที่สามารถทำในสิ่งที่คน</p>

		<p>อื่นทำไม่ได้ หัวหน้ากรุป AB 1. มีความสามารถในการทำงาน หัวหน้ากรุป AB จะชอบทำงานมากและจะชื่นชอบลูกน้องที่ทำงานเร็ว แต่ไม่ได้ชอบคนที่มีความขยัน เช่นคนปกติธรรมดาทั่วไป วิธีทำหรือขั้นตอนการทำงานไม่ใช่ปัญหา สิ่งสำคัญคือผลงาน</p> <p>นอกจากนั้น หัวหน้ากรุป AB จะชอบทำงานมากมายหลายอย่างจึงมีจุดอ่อนอยู่ที่คำพูดที่ว่า "ผมยินดีรับผิดชอบเรื่องนี้อย่างเต็มที่ครับ" ดังนั้น จึงทำให้หัวหน้ากรุป AB มีงานในความรับผิดชอบมากมาย เมื่อมีลูกน้องมาช่วยแบ่งเบาภาระความรับผิดชอบให้เบาบางลงบ้าง จึงจะรู้สึกสบายใจขึ้น แต่อย่างไรก็ตามผลงานที่รับไปนั้นต้องออกมาดีเสมอ เพราะหัวหน้ากรุป AB จะไม่สนใจลูกน้องที่ทำงานไม่เก่ง</p> <p>2. อย่าเอาเวลางานไปใช้ในเรื่องส่วนตัว หัวหน้ากรุป AB จะแยกแยะเรื่องงานกับเรื่องส่วนตัวออกจากกันโดยเด็ดขาด และไม่ชอบที่จะให้ความสนิทสนมกับลูกน้องคนหนึ่งคนใดโดยเฉพาะ ทั้งยังไม่ชอบที่จะรับฟังหรือช่วยแก้ปัญหาส่วนตัวของลูกน้อง จึงควรสร้าง</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		<p>ความสัมพันธ์อยู่ห่างๆ กับหัวหน้ากรุป AB จะดีกว่า และไม่ควรรนำเวลาไปใช้ในเรื่องส่วนตัว หัวหน้ากรุป AB จะโกรธมาก ถ้ารู้ว่าลูกน้องนำเรื่องส่วนตัวเข้ามาปรึกษาหารือด้วย 3. ห้ามพูดโกหก</p> <p>หัวหน้ากรุป AB นั้นมีความรู้ลึกไวในการรับรู้เรื่องความถูกต้อง จึงสามารถรับรู้ได้ทันทีว่าเรื่องที่พูดนั้นเป็นเรื่องจริงหรือเรื่องโกหก ดังนั้น ถ้าทำงานผิดพลาดขึ้นมาควรจะต้องรับผิดชอบอย่างซื่อสัตย์ การจะเข้าหาหัวหน้ากรุป AB นั้นสิ่งที่สำคัญคือความจริงใจและความซื่อสัตย์</p> <p>อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติตนอย่างดีต่อกัน ด้วยทำทีที่สร้างสรรค์จริงใจ ไม่เสแสร้ง ยอมนำมาซึ่งบรรยากาศที่ดี ในกรณีนี้ก็เช่นเดียวกัน ทุกแนวทางการปฏิบัติ นั้น ต้องไม่เสแสร้ง กระนั้นก็ตาม ต้องไม่ลืมว่า คน...ไม่ได้เป็นผลของกรุปเลือดอย่างเดียว คน...ยังเป็นผลของการเลี้ยงดู การได้รับคำอบรมสั่งสอน การศึกษา การถูกปลูกสร้างทัศนคติที่สร้างสรรค์ ทำทีในการมองมนุษย์ด้วยกันอย่างให้เกียรติ ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรมประจำใจของเขาด้วย กรุปเลือด</p>

		เป็นเพียงหนึ่งในความเป็นคนของเขาเท่านั้น...ไม่ใช่ทั้งหมด แต่ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นต้องขึ้นกับตัวของคุณเองที่จะปฏิบัติอย่างไรด้วย นี่เป็นเพียงการแนะนำให้เพื่อไปปรับฝั้เท่านั้นจะ
4	๖๐ เรื่องน่ารู้ในหลวงของเรา	วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ เป็นอีกหนึ่งวาระสำคัญของพสกนิกรชาวไทยทั้งประเทศ เพราะเป็นวันที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช จะทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๖๐ ปี...ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงครองราชย์ยาวนานที่สุดในโลก และเพื่อร่วมเฉลิมฉลองวโรกาสสำคัญยิ่งนี้ ทีมข่าวสตรีไทยรัฐ ได้ทำการรวบรวม ๖๐ เรื่องราวน่ารู้เกี่ยวกับในหลวงของเรา นำมาถ่ายทอดสู่สาธารณชน โดยครอบคลุมทั่วทุกด้าน ตั้งแต่พระราชประวัติ, พระราชกรณียกิจสำคัญๆ รวมถึงเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยส่วนพระองค์ ๑) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเฉลิมพระปรมาภิไธยว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศร รามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราชบรมนาถ
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		บพิตร ๒) เสด็จพระราชสมภพ เมื่อวันจันทร์ ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือนอ้าย ปีเถาะ จุลศักราช ๑๒๘๕ รัตนโกสินทร์ศก ๑๔๖ ตรงกับวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๗๐ ณ โรงพยาบาลแมนที่ ออเบิร์น เมืองเคมบริดจ์ รัฐแมสซาชูเซตส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งสมเด็จพระบรมราชชนก ทรงศึกษาวิชาแพทยอยู่ ๓) ทรงเป็นพระโอรสองค์ที่สาม ทรงมีพระเชษฐภคินี ๑ พระองค์คือ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ และสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช ๑ พระองค์คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ทุกพระองค์ประสูติในต่างประเทศ ๔) เสด็จกลับประเทศไทยเป็นครั้งแรกพร้อมสมเด็จพระบรมราชชนก และสมเด็จพระบรมราชชนนี เมื่อพระชนมได้ ๑ ชันษา ในเดือนธันวาคม ๒๔๗๑ ๕) ทรงสูญเสียทูลกระหม่อมพ่อตั้งแต่ พระชนมได้ ๒ พรรษา โดยสมเด็จพระบรมราชชนกทรงพระประชวร และเสด็จสวรรคต ในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๔๗๒ ๖) ทรงศึกษาเล่าเรียนในต่างประเทศ ตลอดพระชนม์ชีพ เว้นแต่ในช่วงพระชนมพรรษา ๕ พรรษา ได้

		<p>เสด็จเข้าศึกษาในโรงเรียนมาแตร์เดอี ๑ ปี ก่อนเสด็จไปประทับที่เมืองโลซานน์ประเทศสวิตเซอร์แลนด์</p> <p>๓) ทรงจบการศึกษาชั้นประถมจากโรงเรียนเมียร์มองด์ เมืองโลซานน์, ชั้นมัธยมจากโรงเรียนเอกอล นูแวล เดอ ลา ซืออิส โรมองด์ เมืองแซลลี ชูร โลซานน์ ต่อมาในปี ๒๔๘๑ ทรงสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนยิมนาส คลาสสิก กังโตนาล เมืองโลซานน์ ทรงได้รับประกาศนียบัตรทางอักษรศาสตร์ จากนั้น จึงทรงเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโลซานน์ โดยทรงเลือกแผนกวิทยาศาสตร์ ๘) เสด็จนิวัติประเทศไทยครั้งที่สอง วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๘๘ ขณะมีพระชนมพรรษา ๑๘ พรรษา ๙) เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล เสด็จสวรรคต ในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๔๘๙ คณะรัฐบาลได้กราบบังคมทูลอัญเชิญพระองค์เสด็จขึ้นครองราชย์สืบสันตติวงศ์แทน แต่เนื่องจากยังทรงมีพระราชภารกิจด้านการศึกษา จึงเสด็จกลับประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เพื่อทรงศึกษาต่อด้าน</p>
--	--	--

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		<p>รัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ ๑๐) ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ไทยองค์ที่สอง หลังประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นองค์พระประมุข ๑๑) ทรงหมั้นกับหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิติยากร ธิดาองค์ใหญ่ของหม่อมเจ้ากันฉัตรมงคล กิติยากร เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๙๒ ๑๒) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดพระราชพิธีราชาภิเษกสมรส ที่วังสระปทุม ในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๔๙๓ และมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ สถาปนา ม.ร.ว.สิริกิติ์ กิติยากรขึ้นเป็นสมเด็จพระราชินีสิริกิติ์ และเป็น สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ในเดือนต่อมา ๑๓) พระราชพิธีบรมราชาภิเษก มีขึ้นเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณ ในพระบรมมหาราชวัง ได้พระราชทานพระปฐมบรมราชโองการว่า เราจะปกครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาว</p>

		<p>สยาม ๑๔) ทรงมีพระราชดำริ ๓ พระองค์ และพระราชโอรส ๑ พระองค์ โดยทุกพระองค์ประสูติที่เมืองไทย ยกเว้นพระราชธิดาองค์โตคือ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าอุบลรัตน์ราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ประสูติที่เมืองโลซานน์ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ๑๕) ทรงพระผนวช ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในพระบรมมหาราชวัง เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๔๕๕ และประทับจำพรรษา ณ พระตำหนักปั้นหย่า วัดบวรนิเวศวิหาร เป็นเวลา ๑๕ วัน โดยทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ และต่อมาได้โปรดเกล้าฯ สถาปนาพระอิสริยยศขึ้นเป็นสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ๑๖) เสด็จเยือนต่างประเทศเพื่อเจริญสัมพันธไมตรีเป็นครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๐๒ โดยเสด็จเยือนเวียดนามเป็นประเทศแรก และเสด็จเยือนแคนาดาเป็นประเทศสุดท้าย ในปี ๒๕๑๐ รวมทั้งสิ้น ๓๑ ครั้ง ๒๘ ประเทศ และนับแต่นั้นมามิได้เสด็จ</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		<p>ออกนอกพระราชอาณาจักรอีกเลย ๑๗) การเสด็จเยือนต่างประเทศอย่างเป็นทางการยาวนานที่สุดกินเวลา ๗ เดือนเต็ม มีขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๓ โดยเสด็จเยือน ๑๔ ประเทศในภูมิภาคยุโรป และอเมริกา ๑๘) จตุรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ตั้งอยู่ที่เมืองเคมบริดจ์ รัฐแมสซาชูเซตส์ สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติ และสะท้อนความภาคภูมิใจของชาวเมืองเคมบริดจ์ ในฐานะที่เป็นเมืองเดียวของสหรัฐอเมริกาที่เคยมีพระมหากษัตริย์เสด็จพระราชสมภพ ๑๙) ทรงขึ้นชื่อว่าเป็นอัครศิลปิน เพราะทรงเปี่ยมด้วยพระอัจฉริยภาพหลายด้าน โดยทรงศึกษาด้วยพระองค์เองจากตำราต่างๆ ในด้านจิตรกรรม ทรงเริ่มสนพระทัยวาดภาพ เมื่อพระชนมพรรษาได้ ๑๐ พรรษา และทรงวาดภาพอย่างจริงจัง เมื่อปี ๒๕๐๒ โดยมีกะทรงใช้เวลาในตอนค่ำหลังจากพระราชภารกิจ แต่นับจากปี ๒๕๑๐ เป็นต้นมา ก็ได้ทรงเขียนภาพอีกเลย ๒๐) เมื่อปี ๒๕๒๕ ได้พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เชิญภาพจิตรกรรมฝีพระหัตถ์จำนวน ๔๗ ภาพ ไปจัดแสดง ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์</p>

		<p>ถือเป็นครั้งแรกของโลกที่พระมหากษัตริย์ ซึ่งยังทรงดำรงสิริราชสมบัติอยู่ ทรงแสดงภาพจิตรกรรมในฐานะศิลปินเดี่ยว ๒๑) ด้านประติมากรรม ทรงศึกษาค้นคว้าเทคนิควิธีการต่างๆ ทั้งงานปั้น,หล่อ และทำแม่พิมพ์ งานประติมากรรมฝีพระหัตถ์แบบลอยตัว เก็บรักษาที่ตึบบนพระตำหนักจิตรลดารโหฐานพระราชวังดุสิต มี ๒ ชิ้น คือ รูปปั้นผู้หญิงเปลื้องนุ่งคุกเข่า ปั้นด้วยดินน้ำมัน และพระรูปปั้นครึ่งพระองค์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ(๒๒) โปรดการถ่ายรูปและถ่ายภาพยนตร์ เช่นเดียวกับสมเด็จพระบรมราชชนนี โดยทรงเป็นนักถ่ายรูปที่มีพระปรีชาสามารถยิ่ง ทรงจัดทำห้องมืดขึ้นที่ชั้นล่างตึกทำการสถานีวิทยุ อ.ส. ภาพถ่ายฝีพระหัตถ์ส่วนใหญ่เป็นแบบจับพลันทันเหตุการณ์ ซึ่งทรงบันทึกไว้ระหว่างเสด็จฯไปตามสถานที่ต่างๆ ๒๓) ภาพถ่ายฝีพระหัตถ์ทุกภาพ จะทรงจัดให้มีหมายเลขประจำภาพ เช่น ภาพครอบครัว, พระราชพิธี, ภาพราษฎรที่มาเฝ้า รวมถึงภูมิประเทศต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ</p>
--	--	---

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		<p>๒๔) ทุกครั้งที่เสด็จฯไปยังสถานที่ใด จะทรงมีสิ่งของประจำพระองค์อยู่ ๓ สิ่งคือ แผนที่ ซึ่งทรงทำขึ้นเอง, กล้องถ่ายรูป และดินสอที่มียางลบ โดยเวลาทรงงานจะทรงใช้อย่างลวกเลินเมื่อทรงพบเห็นอะไรก็จะทรงขีดเขียนลงบนแผนที่ เช่นเดียวกับที่สมเด็จพระบรมราชชนนี ทรงกระทำมาก่อน ๒๕) ทรงเคยประดิษฐ์ของเล่นด้วยพระองค์เอง เป็นเครื่องร่อน และเรือรบจำลอง ๒๖) ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ พระองค์แรกของโลก ที่ทรงได้รับสิทธิบัตรผลงานประดิษฐ์ คิด ค้นเครื่องกลเติมอากาศที่ผิวน้ำหมุนช้าแบบทุ่นลอย หรือ กังหันน้ำชัยพัฒนา เมื่อปี ๒๕๓๖ ๒๗) กีฬาโปรดของพระองค์คือ แบดมินตัน, สก๊อต และเรือใบ ๒๘) เมื่อปี ๒๕๐๗ ทรงต่อเรือใบที่ใช้งานได้จริงลำแรก เป็นเรือมาตรฐานสากลประเภท เอ็นเตอร์ไพรส์ คลาส พระราชทานชื่อว่า ราชปะแตน และปล่อยเป็นปฐมฤกษ์ในคูน้ำรอบสวนจิตรลดา</p> <p>จิตรลดา ๒๙) ทรงต่อเรือใบพระที่นั่งด้วยพระองค์เองมาแล้วหลาย</p>

		<p>ลำ รวมถึงเรือชื่อ มด, ซุปเปอร์มด และ ไมโครมด ซึ่งจดทะเบียนระดับนานาชาติประเภท Moth Class ที่ประเทศอังกฤษ ๓๐)</p> <p>นอกจากจะทรงโปรดเครื่องดนตรีเป่าทุกชนิดแล้ว ยังทรงกีตาร์และเปียโนด้วย ทรงเป็นผู้นำด้านการประพันธ์เพลงสากลของเมืองไทย โดยใส่คอร์ดดนตรีแปลกใหม่และซับซ้อนทำให้เกิดเสียงประสานที่เข้มข้น ๓๑) เครื่องดนตรีชิ้นแรกที่ทรงซื้อคือ คลาริเน็ต เมื่อพระชนมพรรษา ๑๐ พรรษา ๓๒) ทรงพระราชนิพนธ์เพลงครั้งแรก เมื่อพระชนมพรรษา ๑๘ พรรษา โดยเพลงพระราชนิพนธ์แรกคือ แสงเทียน และจนถึงขณะนี้ พระราชนิพนธ์เพลงไว้แล้ว ๔๗ เพลง ๓๓) เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๒๕ ทรงเริ่มใช้คอมพิวเตอร์พระราชนิพนธ์คำร้องและโน้ตเพลงครั้งแรก ๓๔) ทรงพระราชนิพนธ์เพลงประจำมหาวิทยาลัยหลายแห่ง อาทิ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๓๕) ทรงตั้งวงดนตรี อ.ส.วันศุกร์ ย่อมาจากชื่อพระที่นั่งอัมพรสถาน</p>
ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
5	Benchmark	<p>Benchmarking คืออะไร? แม้ว่าจะมีการบอกที่มาก็มีคำๆ นี้จากหลายที่มา บ้างก็ว่า "มาจากทีมนักสำรวจพื้นที่ที่ต้องทำรอยดำหนิหรือ ตอกหมุดรังวัดที่ดินบนก้อนหิน ต้นไม้ กำแพง หรือเสา เพื่อบอกระดับความสูงต่ำของภูมิประเทศ (รอยดำหนิเหล่านี้เรียกว่า Benchmark)" หรือบ้างก็ว่า "มาจากที่นั่งบนม้านั่งยาวของนักตกปลา (Bench) ครึ่งเมื่อตกปลาได้ ต่างก็นำปลาของตนมาวางเทียบขนาดและทำเครื่องหมาย (Marking) บนม้านั่ง (Bench) เพื่อ วัดว่าปลาของคนไหนตัวใหญ่-ยาวที่สุด"แต่ไม่ว่าจะมีที่มาอย่างไร คำว่า Benchmark ก็ล้วนแล้วแต่สะท้อนให้เห็นถึงการเปรียบเทียบระหว่างกัน เพื่อให้เห็นจุดแตกต่าง หรือ ช่องว่าง (Gap) ระหว่างสภาพ/ความสามารถของตนเอง กับผู้ที่เหนือกว่า หรือเก่งกว่านั่นเอง</p> <p>อย่างไรก็ตาม ความสำคัญของ BENCHMARKING นั้นไม่ได้หยุดอยู่กับการรับรู้ว่าคุณเองอ่อนด้อย หรือห่างชั้นกว่าผู้ที่เก่งที่สุด (The Best) มากน้อยแค่ไหนเท่านั้น หากแต่ยังรวมไปถึงว่า The Best เหล่านั้นทำอย่างไร (How) จึงเก่งกาจเช่นนั้นได้ การเรียนรู้และ</p>

		<p>พัฒนาจากผู้เก่งกว่าเช่นนี้ จะทำให้ตนเองมีเป้าหมายที่ท้าทายและเป็นไปได้ (เพราะผู้ที่เก่งที่สุดเคยทำได้มาก่อน) ย่อมทำให้เกิดการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด จึงพอสรุปได้ว่า BENCHMARKING เป็นเครื่องมือ/ กลไกในการพัฒนา และนำไปสู่การจัดการบริหารองค์กร หรือ หน่วยงานหรือกระบวนการ เพื่อวัด-เปรียบเทียบสมรรถนะของ ตนกับผู้เก่งกว่าหรือเก่งที่สุด และเรียนรู้วิธีการเพื่อก้าวสู่ความเป็น ที่สุด หรือเหนือกว่าในด้านนั้นๆ ความหมายของ Benchmarking</p> <p>การทำ Benchmarking เริ่มเกิดที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี 2523 โดยเป็นกระบวนการบริหารธุรกิจ ที่มีกลยุทธ์เฉพาะตัว</p> <p>Benchmarking เป็นกระบวนการที่ได้จากการเรียนรู้จากผู้อื่น โดยการเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่นๆ ในส่วนต่างๆ ได้ โดยเป็น กระบวนการต่อเนื่อง ที่ใช้ระยะเวลาดำเนินการระยะยาว อย่างมี ระเบียบแบบแผน โดยมีตัววัดความก้าวหน้า ในแต่ละระยะเวลาได้</p> <p>Benchmarking process เป็นกลวิธีที่เป็นประโยชน์ ในการปรับปรุง</p>
--	--	--

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		<p>องค์กรทุกประเภท ทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชน Benchmarking เป็น กระบวนการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงขององค์กร ในอันที่จะพิจารณา ว่า มีสภาพใดบ้างที่จะสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม และทำการ วิเคราะห์เปรียบเทียบกับองค์กรอื่น แล้วนำความรู้ที่ได้มาจัดการวางแผนการปรับปรุงองค์กรของเรา ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ดีขึ้น หรืออาจมองว่า เป็นกระบวนการเปรียบเทียบองค์กรกับ หน่วยงานอื่น ในด้านต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะปรับปรุงให้ ใกล้เคียง เพื่อเป็นผู้นำที่คนอื่นจะต้องใช้เราเป็น Benchmark ต่อไป</p> <p>การทำ Benchmarking อาจเริ่มตั้งแต่การตั้งเป้าประสงค์ภายใน และ หาวิธีการปรับปรุงกระบวนการ ให้ดีขึ้น โดยเทียบกับภายในองค์กร ของตนเอง แต่การกระทำดังกล่าว ไม่อาจให้ได้ผลดีนัก ถ้าไม่มีการ เปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่น ที่มีการพัฒนาใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพื่อ เป็นการผลักดันตนเอง ให้ทัดเทียมกับคนอื่น หรือเท่ากับว่าเราได้ เรียนรู้การทำงานจากคนอื่น</p>

		<p>ทำไมต้อง BENCHMARKING</p> <p>เพราะหลักการของ BENCHMARKING สนับสนุนการไม่ยึดติดกับความสำเร็จในอดีต: คือ "ไม่มีเหตุผลใดที่จะเชื่อว่า สิ่งที่เราทำนั้นดีที่สุด"</p> <p>เพราะหลักการของ BENCHMARKING ลดความหึงผยอง ให้ถ่อมตัว: โดยยอมรับว่า "เรามีบางด้านอ่อนด้อยกว่าผู้อื่น" คือ รู้จุดยืน จุดเด่นและจุดด้อยของตน</p> <p>เพราะวิธีการของ BENCHMARKING ผลักดันให้เกิดความใส่ใจต่อโลกภายนอก: เปิดหูเปิดตาผู้บริหารให้ติดตาม ตรวจสอบ ใฝ่ดู การเปลี่ยนแปลงของภาวะแวดล้อมทั้งในเชิงที่เป็น โอกาสและภาวะคุกคาม รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของกลุ่ม</p> <p>เพราะวิธีการของ BENCHMARKING สร้างวัฒนธรรมในการยอมรับและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ: การเรียนรู้และการพัฒนามิใช่เทศกาล แต่เป็นงานประจำที่ต้องทำอยู่เสมอ ซึ่งการแลกเปลี่ยน</p>
--	--	--

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		<p>ความรู้ระหว่างกัน การฝึกอบรม การค้นคว้า การรับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญล้วนเป็นการเรียนรู้ทั้งสิ้น</p> <p>เพราะกระบวนการ BENCHMARKING ต้องวัดและเปรียบเทียบ: การวัดย่อมต้องมีความชัดเจนว่าจะวัดอะไร การเปรียบเทียบย่อมต้องประเมินได้ นั้นย่อมหมายถึง การต้องอาศัยข้อเท็จจริงและข้อมูล (Face & Data) โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลเชิงปริมาณในการทำงาน มิใช่ประสบการณ์หรือความรู้สึก</p> <p>เพราะ BENCHMARKING ทำให้เกิดการพัฒนาก้าวกระโดด: เพราะเป้าหมาย (Target) การพัฒนามีความชัดเจนและท้าทาย (ผู้ที่เก่งกว่า หรือ เก่งที่สุด) วิธีการเดินทาง (Mean) สู่เป้าหมายเป็นไปได้ (มีผู้เคยทดลองและเคยได้ผลมาแล้ว) หรือการเรียนรู้จากผู้อื่น และการเดินทางเฉพาะทางที่ควรเดิน ไม่ต้องเสียเวลากับความผิดพลาดหรือหลงทาง เช่นนี้ไหนเลยจะไม่ก้าวกระโดด</p>

		<p>ขั้นตอนในการจัดทำ Benchmark</p> <p>1.การกำหนดหัวข้อที่จะทำ Benchmark (Determine What to Benchmark) การวางแผน และพิจารณากำหนดหัวข้อที่จะทำ Benchmark โดยเปรียบเทียบกระบวนการ ในองค์กรภายใน กับ Benchmark ที่ต้องการเปรียบเทียบ เช่น ผลผลิต การบริการ การดำเนินงาน การสนับสนุนการดำเนินการ และกลวิธี เป็นต้น</p> <p>2.การสร้างทีมงาน (Benchmarking Team) การจัดทีมงานนั้น ควรจะต้องเลือกมาจากหลายๆ ส่วนในองค์กร โดยมีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องกัน ที่จะเสริมให้ข้อมูล และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้ โดยมาจากหลายองค์ความรู้ รวมเข้าเป็นทีมเดียวกัน มีการฝึกอบรม และวางแผนการทำ Benchmark ร่วมกัน</p> <p>3.ระบุผู้ร่วมทำ Benchmark (Identify Benchmarking Partners) โดยเริ่มจากค้นหาหน่วยงาน นอกองค์กรที่สามารถเป็นตัวอย่างที่ดี หรือ ประสบผลสำเร็จในด้านที่จะทำ Benchmark ด้วย (Competitive</p>
--	--	--

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		<p>Benchmark) และพยายามหาเครือข่าย กับหน่วยงานอื่นๆ ที่มีแรงจูงใจเดียวกัน หรือกับองค์กรที่มีประสบการณ์ ในการจัดทำ Benchmark (Functional Benchmark) หรือแม้แต่การจัดทำ Benchmark ในหน่วยงานเดียวกันเอง (Internal Benchmark) โดยเปรียบเทียบกระบวนการ ในองค์กรของเรา กับ Benchmark อันนั้น</p> <p>4.การเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล (Collecting and Analysing Benchmarking Information)ทำการเก็บข้อมูล และทำการวิจัย มีความจำเป็นที่ต้องทำ ก็คือ จะต้องวิเคราะห์และจดบันทึก กระบวนการภายในของเราเอง ที่เราจะเลือกทำ Benchmark กับผู้อื่น ซึ่งอาจใช้ข้อมูลจากเอกสารรายงาน Internet วารสารงานวิจัย การออกภาคสนาม การปรึกษาหารือ หรืออื่นๆ เพื่อทำการเปรียบเทียบ การเก็บข้อมูลขององค์กรต่างๆ อาจไม่อยู่ในรูปเดียวกัน ไม่สามารถนำมาใช้ได้ทันที อาจต้องปรับให้มีฐานอย่างเดียวกันก่อน จึงเปรียบเทียบภาพได้ถูกต้อง แล้วจึงวิเคราะห์หาวิธีการใหม่ ที่จะทำ</p>

		<p>กระบวนการใหม่ของเรา ดีกว่า Benchmark ที่ตั้งไว้</p> <p>5.การปฏิบัติการ (Taking Action) ทำการลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามแผนใหม่ที่วางไว้ โดยทำการนำเสนอข้อมูลที่ค้นพบ และหาแนวทางดำเนินการ เพื่อปรับปรุงกลวิธีดำเนินการ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และอาจต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแผน ให้เข้ากับสถานการณ์ และให้เส้นทางเข้าหา Benchmark ใหม่ ที่เรากำหนดไว้ การติดตามประเมินผล อาจต้องใช้ตัววัดทั้งทางตรง และทางอ้อม มุ่งองค์ความรู้ในวิธีการดำเนินการ เข้าสู่การเปลี่ยนแปลงใหม่ การทำ Benchmark นี้ เป็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกระบวนการ อย่างต่อเนื่อง เพื่อคงอยู่ในระดับที่กำหนดไว้</p> <p>กลวิธีหลักในการทำ Benchmark</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.ต้องชี้แนะให้ผู้บริหารระดับสูงรับทราบ และให้การสนับสนุน 2.สามารถทราบผลที่จะเกิดขึ้นอย่างชัดเจน
--	--	--

ชุดที่	เรื่อง	รายละเอียดเนื้อหาความ
		<p>3.สามารถหาวิธีการทำงานต่างๆ ให้ดีขึ้น</p> <p>4.สร้างทีมงาน ที่ทำให้ความรู้สึกเป็นเจ้าของโครงการ และกระบวนการที่จะพัฒนาให้ได้</p> <p>5.พยายามหาข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ทำ Benchmark จากแหล่งต่างๆ เท่าที่จะหาได้วางเป้าประสงค์ให้ชัดเจน และสามารถลำดับความสำคัญของโครงการได้</p> <p>ข้อควรระวังในการใช้ BENCHMARKING</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อย่าเน้น BENCHMARKING เพียงแค่การวัดเปรียบเทียบ : ต้องเน้นผลจากการวัดเพื่อเรียนรู้และถ่ายทอดความรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการ งาน หน่วยงาน/ องค์กร 2. อย่าลืมที่จะเตรียมความพร้อมด้านข้อมูล : เนื่องจากการจะบรรลุการทำ BENCHMARKING ในขั้นแรกได้ ต้องรู้ว่าวัดสิ่งไหน ดังนั้น หากขาดข้อมูลเหล่านั้นไป ก็เป็นอันจบตั้งแต่เริ่ม จึงควรพิจารณา ความเป็นไปได้ของการได้มา และความคุ้มค่าของข้อมูล

		<p>ด้วย</p> <p>3. อย่าลอกเลียนแบบการ BENCHMARKING ของคนอื่น : เพราะ กระบวนการ/หน่วยงาน/องค์กรที่แตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมาย/ พันธ กิจ/ วิสัยทัศน์/ กลยุทธ์ที่ต่างกัน ย่อมมีการวัดเปรียบเทียบต่างกันด้วย</p>
--	--	--

